

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

กาญจนา วันนา

- 1 ส.ค. 2560
369076

Thico 171-5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

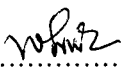
ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ กาญจนา วันนา ฉบับนี้แล้ว เห็นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

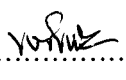

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

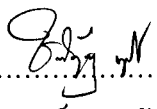

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชามณัฐ ปุณ โณทก)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(นายแพทย์เวทิส ประทุมศรี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชามณัฐ ปุณ โณทก)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัญฉิคาคุษฎิ ทูลศิริ)

คณะพยาบาลศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสะดวกจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชามณูช ภูณ โณทก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทาง ข้อคิดเห็น และข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ด้วยความสะดวกเอาใจใส่ แม้บางครั้งผู้วิจัยเกิดความท้อแท้ ท่านได้ให้กำลังใจ และความเอื้ออาทร ทำให้ผู้วิจัยมีพลัง เกิดความมุ่งมั่นอดทนที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ให้ความรู้ คำชี้แนะ การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ รวมถึงพี่ ๆ ร่วมรุ่น ในสาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชทุกคนที่คอยส่งเสริมให้กำลังใจจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้ารับการศึกษานอกหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช และขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรทิพา ส่องศิริ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่เป็นผู้จุดประกายและส่งเสริมในการศึกษาต่อครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิชาการในการดูแลผู้ที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิตและจิตเวช

ขอขอบพระคุณคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม คณาจารย์ในแต่ละสถาบัน รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ให้ความกรุณา ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ตั้งใจ สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยเข้าไปทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่ให้การสนับสนุนทุกด้าน และให้กำลังใจ ข้าพเจ้ามาโดยตลอด ขอขอบคุณ คุณวิเศษ งามจันทร์หาทิพย์ ที่คอยแนะนำสนับสนุนให้กำลังใจ และช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ ส่งผลให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

กาญจนา วันนา

54920279: สาขาวิชา: การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช; พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คำสำคัญ: ความสุข/ นักศึกษาพยาบาล/ มหาวิทยาลัยเอกชน/ ความแข็งแกร่งในชีวิต/ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง/ แรงสนับสนุนทางสังคม

กาญจนา วันนา: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน (FACTORS INFLUENCING HAPPINESS AMONG NURSING STUDENTS IN PRIVATE UNIVERSITIES) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: นุจรี ไชยมงคล, Ph.D., พิชามณชู ปุณโณทก, Ph.D. 66 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

ความสุขเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีกำลังใจในการศึกษาจนจบหลักสูตร และสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ไปการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนายครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม จากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 304 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน เมษายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 เครื่องมือวิจัยมี 5 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ (TMHI-55) แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคอยู่ระหว่าง .89-.93 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ความสุขในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.39 ($SD = 15.58$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .661, p < .001$; $r = .638, p < .001$; $r = .529, p < .001$ ตามลำดับ) ความแข็งแกร่งในชีวิตเป็นปัจจัยทำนายที่ดีที่สุด ($\beta = .327$) และสามารถทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนได้ร้อยละ 43.7 ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็นตัวทำนายที่ดีเป็นลำดับที่สอง ($\beta = .274$) สามารถทำนายได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 2.4 และการสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวทำนายที่ดีเป็นลำดับสุดท้าย ($\beta = .160$) ทำนายได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.5 ปัจจัยทำนายทั้งสาม มีอิทธิพลและทำนายความสุขได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ร้อยละ 47.6 ($Adjust R^2 = .471, F_{3,300} = 90.81, p < .001$)

ผลการวิจัยนี้ให้ข้อเสนอแนะว่าอาจารย์และผู้บริหารการศึกษาพยาบาลควรสร้างเสริมและพัฒนาความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมให้แก่ นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี เพื่อส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีความสุขในการดำเนินชีวิตและการศึกษาในวิชาชีพการพยาบาล

54920279: MAJOR: PSYCHIATRIC NURSING; M.N.S. (PSYCHIATRIC NURSING)

KEY WORDS: HAPPINESS / NURSING STUDENT/ PRIVATE UNIVERSITY/

RESILIENCE/ SELF ESTEEM / SOCIAL SUPPORT

KANJANA WANNA: FACTORS INFLUENCING HAPPINESS AMONG
NURSING STUDENTS IN PRIVATE UNIVERSITIES. ADVISORY COMMITTEE:

NUJJAREE CHAIMONGKOL, Ph.D., PICHAMON POONNOTOK, Ph.D. 66 P. 2016.

Happiness is an important factor in training and development of nursing students to accomplish their study and subsequently, as the future nurses they could have capability of using knowledge, skills and experience in nursing practice effectively. This correlational predictive study aimed to examine correlational and influencing factors of happiness among nursing students in private universities. Cluster random sampling was used to recruit 304 nursing students studying in the 1st-4th year of the academic year 2015 of private universities in Bangkok metropolitan region. Data collection was carried out from April to July 2015. There were 5 research instruments including a demographic questionnaire, the Thai Mental Health Indicators (TMHI-55), the Resilience Questionnaire, the Rosenberg's Self-esteem Scale and the Social Support Questionnaire. Their reliabilities ranged from .89-.93. Data were analyzed by using descriptive statistics, Pearson's correlation coefficients and stepwise multiple regression analysis.

Results revealed that total mean score of happiness was 180.39 ($SD = 15.58$), which was at a high level. Resilience, self-esteem and social support were significantly positively correlated with happiness ($r = .661, p < .001$; $r = .638, p < .001$; $r = .529, p < .001$, respectively). Resilience was the best significant predictor ($\beta = .327$) and accounted for 43.7 of the variance in happiness. The second and the third best were self-esteem and social support ($\beta = .274, \beta = .160$) which accounted for 2.4% and 1.5% increasing in the prediction. These three predictors had influenced on and significantly predicted happiness, and accounted for 47.6% of total variance ($\text{Adjust } R^2 = .471, F_{3,300} = 90.81, p < .001$).

These findings suggest that nurse instructors and administrators should promote the resilience, self-esteem, and social support to all nursing students. Consequently, nursing students would have happiness for living and studying in nursing discipline.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดความสุข.....	9
นักศึกษาพยาบาล.....	11
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในนักศึกษาพยาบาล.....	13
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	24
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4 ผลการวิจัย.....	26
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความสุขใน นักศึกษาพยาบาล ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการ สนับสนุนทางสังคม.....	28
ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัย เอกชน.....	30
ส่วนที่ 4 อิทธิพลของความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแรง สนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน.....	31
5 สรุปและอภิปรายผล.....	33
สรุปผลการวิจัย.....	33
อภิปรายผล.....	34
ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	43
ภาคผนวก ก.....	44
ภาคผนวก ข.....	53
ภาคผนวก ค.....	59
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	66

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและพิสัยของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	27
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและพิสัยของคะแนนความสุขของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมและแยกรายด้าน.....	28
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและพิสัยของคะแนนความแข็งแกร่งในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมและแยกรายด้าน.....	29
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและพิสัยของคะแนนการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมและแยกรายด้าน.....	30
5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนกับตัวแปรที่ศึกษา.....	31
6	ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาอิทธิพลและการทำนายของปัจจัยที่ศึกษาต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน.....	32

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสุขเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงปรารถนา เนื่องจากความสุขเป็นความรู้สึกที่ดี การมีชีวิตที่มีความสุข เป็นสิ่งที่บุคคลต้องการคงความรู้สึกไว้ให้ยาวนาน (Layard, 2005) ความสุขเป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิต ซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวก และในทางตรงกันข้าม หากบุคคลไม่มีความสุข จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางลบ เช่น อารมณ์ซึมเศร้า หรือความรู้สึกเป็นทุกข์ (Argyle & Martin, 1991) ความสุข หมายถึง สิ่งที่บุคคลตัดสินคุณค่าโดยรวมว่า มีคุณภาพชีวิตความพึงพอใจหรือชอบชีวิตของตนเองมากเพียงใด ซึ่งประกอบด้วยจิตใจและความรู้สึก ระดับความรู้สึกที่ดี ความอึดอ้อมและระดับที่รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตในชีวิตรวมเพียงใด มีความรู้สึกถึงความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองได้รับหรือมีอยู่ ประกอบด้วยการมีสุขภาพดี มีสิ่งแวดล้อมที่ดี สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลมีความสุขและสุขภาพจิตที่ดี (สุภาณี สุชนะนาคินทร์, 2549; Veenhoven, 2009) นอกจากนี้ความสุข คือ สภาพชีวิตที่เป็นสุขเป็นผลจากการที่บุคคลสามารถจัดการกับปัญหาได้ มีศักยภาพในการดำเนินชีวิต มีการพัฒนาชีวิตให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไปโดยครอบคลุมความดีงามภายในจิตใจ (ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล และเอกอนงค์ สิตลาภินันท์, 2554) จากความหมายของความสุขที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต หากบุคคลนั้นมีศักยภาพ ในการจัดการแก้ไขปัญหา และปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความสุขในการดำรงชีวิตอยู่

จากการสำรวจสถานการณ์ความสุขของสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงครึ่งแรกของปี พ.ศ. 2558 โดยใช้แบบสอบถามสุขภาพจิตในกลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 15 ปี พบว่า เพศชายมีคะแนนความสุข ร้อยละ 70.76 และเพศหญิง ร้อยละ 69.47 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) นอกจากนี้มีผลการสำรวจในนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 68.70 มีค่าคะแนนความสุขอยู่ในระดับมาก และในการศึกษาคั้งนี้ยังพบว่า มีนักศึกษาพยาบาลที่มีคะแนนความสุขน้อย เท่ากับ ร้อยละ 31.30 (ณภัทรรัตน์ ขาวสะอาด, มณี อาภานันท์กุล และพรรณวดี พุชวิฒนะ, 2556) จากผลการศึกษาดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ยังมีนักศึกษาส่วนหนึ่งมีความสุขน้อย และเป็นที่น่าสนใจว่ามีปัจจัยใดที่มีผลต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาล

การศึกษาวิชาชีพพยาบาลเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิต สุขภาพ การดูแล และการป้องกันโรคของมนุษย์ และต้อง ไม่เกิดความผิดพลาดในการทำงานกับชีวิตผู้ป่วย จึงเป็นความคาดหวังของ

สังคมและสถาบันการจัดการศึกษาด้านพยาบาล ว่านักศึกษาพยาบาลจะสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะทางการพยาบาลได้อย่างแม่นยำ ซึ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อความสุขในการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาพยาบาล ความสุขในนักศึกษาพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลเป็นผู้ที่ก้าวเข้าสู่วิชาชีพ การศึกษาด้านวิชาชีพพยาบาลนั้น ผู้เรียนต้องมีความพยายาม มานะอดทน ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะออกไปดูแลผู้ป่วยและสังคม ความสุขเป็นความคาดหวังในชีวิตของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อนำความรู้ความสามารถ และทักษะทางการปฏิบัติการพยาบาล ไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างเต็มความสามารถ (อมรพร สุรการ, 2558) บุคคลที่มีความสุขในชีวิต และมีความรักในสิ่งที่ทำ จะสามารถทำงานนั้น ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ความสุขเป็นความพึงพอใจในเป้าหมายหลักของชีวิต บุคคลจะเกิดความสุขได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่แตกต่างกัน เช่น อายุ รายได้ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความต้องการของบุคคล และส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในและตอบสนองออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม การที่บุคคลจะมีความสุขได้ต้องอาศัยปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกนั้นคือ การมีพื้นฐานด้านอารมณ์ และจิตใจที่ดี และมีสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นสิ่งที่สนับสนุนที่ก่อให้เกิด อารมณ์ทางบวก (Diener, 2004)

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าความสุขในนักศึกษาพยาบาลมีความแตกต่างกันทั้งในระดับชั้นปีและสถาบันการศึกษา และการศึกษาของ อมรรัตน์ ศรีคำสุข ไชโตะ, วิภาพร วรหาญ และวิพร เสนารักษ์ (2554) พบว่า ความสุขของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีคะแนนความสุขมากที่สุด และคะแนนความสุขจะลดลงแบบสัมพันธ์กับชั้นปีการศึกษาที่สูงขึ้น (อมรรัตน์ ศรีคำสุข ไชโตะ และคณะ, 2554) สำหรับเรื่องสถาบันการศึกษานั้น ปัจจุบันมีหลายสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการพยาบาล (วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤษดา แสงวดี, 2555) จึงมีการแข่งขันกันทั้งในรูปแบบการศึกษา และจำนวนผู้ที่ผ่านการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพพยาบาล ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลทุกสถาบันต้องพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (วิภาดา คุณาวิกติกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวดี ขอนตะวัน และสุปราณี อัทธเสรี, 2555) และนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาของเอกชนอาจมีความสุขในการศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรแตกต่างนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาของรัฐ สถาบันการศึกษาของรัฐบาลส่วนมากมีโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติอยู่ใกล้สถานศึกษามีความสะดวกในการเดินทาง มีเครือข่าย โรงพยาบาลที่สามารถรองรับนักศึกษาพยาบาลในการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลอย่างเพียงพอ และรวมถึงรองรับในส่วนของบัณฑิตพยาบาลที่จบใหม่ในการมีงานทำ อีกทั้งลักษณะความสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน

เดียวกัน จึงมีบรรยากาศของรุ่นพี่รุ่นน้องจากสถาบันเดียวกันด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสุขและการใช้ชีวิตของนักศึกษาสถาบันการศึกษาของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญ (คลฤดี เพชรขว้าง และนันท์กาน อนันต์ชัยพัชฌา, 2552) ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่มีโรงพยาบาลในสังกัดเดียวกันกับสถาบันที่ศึกษาสำหรับให้นักศึกษาพยาบาลฝึกภาคปฏิบัติ จึงต้องใช้เวลาในการเดินทาง ไปฝึกปฏิบัติงานยังสถานที่ห่างไกล การปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ฝึกปฏิบัติพยาบาล และบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานที่แตกต่างกับสถาบันการศึกษาที่ตนเองสังกัดอยู่ รวมถึงมีภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการเดินทาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสุขใน นักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน (นันทนา น้ำฝน, สุดารัตน์ สุวาริ และสกวาดเดือน ไพบูลย์, 2552; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2557) จะเห็นได้ว่านักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนมีข้อจำกัดในการใช้ชีวิต และสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องและสำคัญต่อความสุขด้วย

Diener (2004) ได้กล่าวว่า ความสุขของบุคคล หมายถึง ความพึงพอใจในเป้าหมายหลัก และประสบการณ์ในชีวิต เป็นสิ่งที่บุคคลให้คุณค่าและความหมายในทางที่ดี ต่อสิ่งที่ตนเองเป็น และกระทำอยู่ และอธิบายว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขของบุคคลประกอบด้วย ปัจจัยภายใน คือ สิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเอง เป็นคุณสมบัติทางด้านอารมณ์ก่อให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งที่มี หรือสิ่งที่ทำ ได้แก่ เพศ อายุ ความสามารถในการเผชิญปัญหา การปรับตัว และภาวะสุขภาพจิต เป็นต้น และปัจจัยภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของบุคคล เช่น อาชีพ บุคคลรอบข้างที่มีปฏิสัมพันธ์กัน วัตถุประสงค์ของ และรายได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้บุคคลรับรู้ถึงความสุข ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นในชีวิต ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มี ความสำคัญกับความสุขของนักศึกษาพยาบาล พบปัจจัยที่หลากหลาย (ปัทมา ทองสม, 2554) โดยมี ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความสุขในนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นองค์ประกอบที่ถูกจัดอยู่ในปัจจัยภายใน และการสนับสนุนทางสังคม เป็นองค์ประกอบที่ถูกจัดอยู่ในปัจจัยภายนอก สอดคล้องตามแนวคิดของ Diener (2004) ในข้างต้น

ความแข็งแกร่งในชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดการกับปัญหาและวิกฤติของชีวิต ให้สามารถกลับสู่สภาพปกติ อีกทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้จากการเผชิญหน้ากับปัญหา และการจัดการต่อสถานการณ์ จึงเกิดเป็นความรู้สึกที่เชื่อมั่นของบุคคลในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต (Grotberg, 2005) ความแข็งแกร่งในชีวิตจะเปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต (ชิดารัตน์ หวังสวัสดิ์, มณีรัตน์ ภาคชูป และนุจรี ไชยมงคล, 2554) จากการศึกษาความแข็งแกร่งในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต พบว่า คะแนนความแข็งแกร่งในชีวิตมีค่าสูงขึ้น ตามลำดับชั้นปีการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (พรทิพย์

วชิรฉีก, 2557) นอกจากนี้การมีเหตุการณ์ยุ่งยากในชีวิตน้อย และบรรยากาศในครอบครัวที่ดี ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีความแข็งแกร่งในชีวิตมากขึ้น (พัชรินทร์ นินทจันทร์, พิสมัย อรทัย และพูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์, 2557) การทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าความแข็งแกร่งในชีวิต ทำให้นักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการจัดการและการเผชิญปัญหา ส่งผลให้มีความสุข มีสุขภาพจิตและการดำเนินชีวิตที่ดี

ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเอง ประกอบไปด้วย การตระหนักถึงคุณค่าและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อทัศนคติในการจัดการต่อปัญหา เนื่องจากความคิดเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความมั่นใจของบุคคลได้ เมื่อบุคคลประเมินว่าตนเองไร้ค่า มีความสามารถต่ำ จะทำให้รู้สึกมีคุณค่าในตนเองต่ำ เช่นเดียวกับบุคคลที่ประเมินว่าตนเองมีความสามารถสูง ก็จะรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง (Rosenberg, 1965 อ้างถึงใน ณภัทรรัตน์ ชาวสอาด, มณี อาภานันท์กุล และพรณวดี พุชวิฒนะ, 2556) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองยังมีความสัมพันธ์กับความสุขในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญ (ณภัทรรัตน์ ชาวสอาด และคณะ, 2556; ผจงจิต ไกรถาวร และกมลรัตน์ กิตติพิมพานนท์, 2557) สอดคล้องกับการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในระดับมาก (ณัฐชัย วงศ์สุภลักษณ์, อัญสุรีย์ ศิริ โสภณ และพูลพงศ์ สุขสว่าง, 2557) และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูงจะมีความสุขในชีวิตมากขึ้น เช่นเดียวกัน (พวงเพชร เกษรสมุท และคณะ, 2554) จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า เมื่อนักศึกษาพยาบาลมีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง จะส่งผลต่อการมีความสุขในชีวิตมากขึ้น

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือ ด้านข้อมูล ข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ จากแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคล ทำให้ผู้รับรับรู้ถึงความผูกพัน และการเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสังคมนั้น (Cobb, 1976 อ้างถึงใน ไพศาล เข้มวงษ์, 2555) การสนับสนุนทางด้านจิตใจ จากบุคคลรอบข้าง เป็นผลให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทางที่ผู้รับต้องการ (House, 1985 อ้างถึงใน ภิเชต เสริมสัย, 2554) นอกจากนี้การสนับสนุนทางสังคม ยังหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่รู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของผู้อื่น (Pilisuk, 1982 อ้างถึงใน ภิเชต เสริมสัย, 2554) มีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาลพบว่าการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับมากกับความสุข และสามารถพยากรณ์ความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยได้ร้อยละ 63.2 (ไพศาล เข้มวงษ์, 2555) สอดคล้องกับผลการศึกษากการสนับสนุนทางสังคมในนักศึกษาพยาบาล พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

ความสุขระดับมากเช่นกัน (ฉภัทรรัตน์ ชาวสอาด และคณะ, 2556) จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาเห็นได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม เปรียบเสมือนแหล่งทรัพยากรที่จะทำให้ นักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการเผชิญปัญหา และการปรับตัวต่อทุกสถานการณ์ได้ เมื่อมีการสนับสนุนทางสังคมที่ดี ก็จะส่งผลให้มีความสุขด้วยเช่นกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมแสดงให้เห็นว่า การศึกษาเรื่องความสุขในนักศึกษาพยาบาลมีน้อย และเป็นการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลสังกัดรัฐบาล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยดังกล่าวในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ที่น่าจะมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความสุขของบุคคล รวมทั้งนักศึกษาพยาบาล แต่อย่างไรก็ดียังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทั้งสามนี้ต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจากความสุขเป็นรากฐานที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากรทางวิชาชีพพยาบาล อันเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยที่ดีงามของนักศึกษาพยาบาล ที่จะสำเร็จการศึกษาเพื่อออกไปปรับใช้สังคมอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ บุคคลที่มีความสุขในชีวิตจะสามารถกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดคุณประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยขั้นต่อไป เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสุขในนักศึกษาพยาบาล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม กับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน
3. ศึกษาอิทธิพลของความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

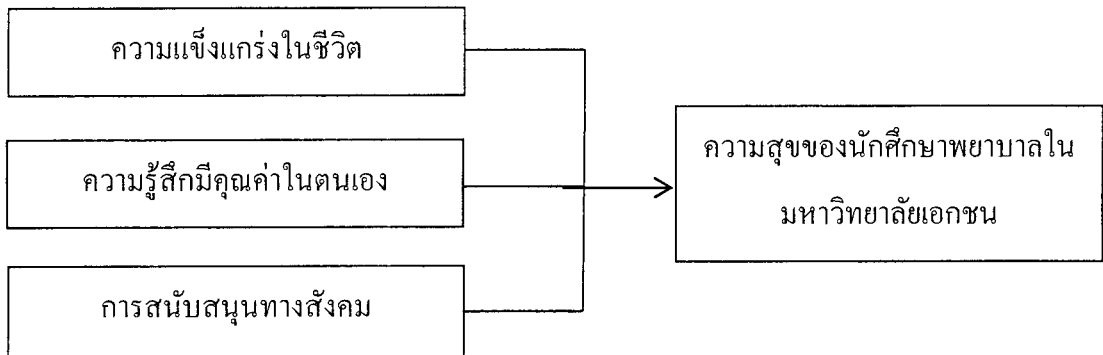
สมมติฐานการวิจัย

1. ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน
2. ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม สามารถทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดความสุขของ Diener (2004) ร่วมกับการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดย Diener ได้กล่าวว่า ความสุขของ บุคคล หมายถึง ความพึงพอใจในเป้าหมายหลัก และประสบการณ์ในชีวิต เป็นสิ่งที่บุคคลให้คุณค่า และความหมายในทางที่ดี ต่อสิ่งที่ตนเองเป็นและกระทำอยู่ และอธิบายว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสุขของบุคคลประกอบด้วย ปัจจัยภายใน คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเอง เป็นคุณสมบัติทาง อารมณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งที่มีหรือสิ่งที่ทำ ได้แก่ เพศ อายุ ความสามารถในการเผชิญ ปัญหา การปรับตัว และภาวะสุขภาพจิตเป็นต้น และปัจจัยภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม ของบุคคล ได้แก่ อาชีพ บุคคลรอบข้างที่มีปฏิสัมพันธ์กัน วัตถุประสงค์ของ และรายได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้นักศึกษารู้ถึงความสุข ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นในชีวิต

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยภายใน ที่เป็นองค์ประกอบและมีความสำคัญกับ ความสุขของนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วยความแข็งแกร่งในชีวิต ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคล ในการจัดการกับปัญหาและวิกฤติของชีวิต ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการเผชิญหน้ากับปัญหาและการ จัดการต่อสถานการณ์ จึงเกิดเป็นความรู้สึกที่เชื่อมั่นของบุคคลในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นใน การดำเนินชีวิต (Grotberg, 2005 อ้างถึงใน พัชรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ, 2556) ความรู้สึกมี คุณค่าในตนเอง เป็นการรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเอง ประกอบไปด้วยการตระหนักถึงคุณค่าและความ เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจในการจัดการต่อปัญหา เนื่องจากความคิดเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความมั่นใจของ บุคคลได้ เมื่อบุคคลประเมินว่าตนเองไร้ค่า มีความสามารถต่ำ จะทำให้รู้สึกมีคุณค่าในตนเองต่ำ เช่นเดียวกับบุคคลที่ประเมินว่าตนเองมีความสามารถสูง ก็จะรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง (Rosenberg, 1965 อ้างถึงใน ฌภัทรรัตน์ ขาวสอาด และคณะ, 2556) และปัจจัยภายนอกที่เป็นองค์ประกอบ และ มีความสำคัญกับความสุขของนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคล ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านข้อมูล ข่าวสาร วัตถุประสงค์ของหรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจ จากบุคคลรอบข้าง เป็นผลให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทางที่ผู้รับต้องการ (Cobb, 1976 อ้างถึงใน ไพศาล เข้มวงษ์, 2555) สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญ และเกี่ยวข้องกับ ความสุขของนักศึกษาพยาบาลซึ่งความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวได้แสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบบรรยายเชิงความสัมพันธ์และทำนาย (Descriptive predictive correlation research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ในมหาวิทยาลัยเอกชน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคปลายปีการศึกษา 2558 โดยตัวแปรต้นในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม และตัวแปรตามคือ ความสุขในนักศึกษาพยาบาล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสุข หมายถึง ความพึงพอใจและความรู้สึกที่เป็นสุขในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน จำแนกตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพจิตใจ สมรรถภาพของจิตใจ คุณภาพของจิตใจ และ ปัจจัยสนับสนุน ส่งผลให้เกิดความสบายใจ สามารถทำหน้าที่ในการเป็นนักศึกษาพยาบาลและดำรงชีวิตได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินจากแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ปี พ.ศ. 2550 Thai Happiness Indicator (TMHI-55) ของ อภิชัย มงคล และคณะ (2552)

ความแข็งแกร่งในชีวิต หมายถึง คุณลักษณะความสามารถเฉพาะตัวของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนในการดำเนินชีวิต ซึ่งมี 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) I have (ฉันมี...) เป็นแหล่งสนับสนุนภายนอกที่ส่งเสริมให้เกิดความแข็งแกร่งในชีวิต 2) I am (ฉันเป็นคน...) เป็นความเข้มแข็งภายในของแต่ละบุคคล และ 3) I can (ฉันสามารถที่จะ...) เป็นปัจจัยด้านทักษะในการจัดการกับปัญหาและสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ทั้งขณะสุขและทุกข์ เป็นความสามารถในการรับมือต่อทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นจากตัวนักศึกษาเองหรือจากสิ่งแวดล้อม

ภายนอกที่มากกระทบ เป็นความเชื่อมั่นว่าตนจะสามารถจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ประเมินโดยใช้แบบประเมินความแข็งแกร่งในชีวิตของ พัทธรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ (2555)

ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ถึงศักยภาพและความสามารถในตัวเอง ของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน เป็นการประเมินความสามารถของตนเองในการทำสิ่งใดให้สำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีประโยชน์ต่อสังคมและผู้คนรอบข้าง โดยการใช้แบบสอบถามความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ของ วารี กังใจ (2540)

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาพยาบาลได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนทางสังคมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความรู้สึกมั่นคงทางอารมณ์ รับรู้ถึงการได้รับความเอาใจใส่ ทำให้เกิดเป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับในการเป็นส่วนหนึ่งของคนและกัน ประเมินโดยใช้แบบสอบถามของ บุญพา ฌ นคร (2538)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดความสุข
2. นักศึกษาพยาบาล
3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในนักศึกษาพยาบาล

แนวคิดความสุข

ความสุข หมายถึง ความพึงพอใจในเป้าหมายหลัก และประสบการณ์ในชีวิต เป็นสิ่งที่บุคคลให้คุณค่าและความหมายในทางที่ดี ต่อสิ่งที่ตนเองเป็นและกระทำอยู่ และอธิบายว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขของบุคคลประกอบด้วย ปัจจัยภายใน คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเอง เป็นคุณสมบัติทางด้านอารมณ์ก่อให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งที่มีหรือสิ่งที่ทำ ได้แก่ เพศ อายุ ความสามารถในการเผชิญปัญหา การปรับตัว และภาวะสุขภาพจิตเป็นต้น และปัจจัยภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของบุคคล เช่น อาชีพ บุคคลรอบข้างที่มีปฏิสัมพันธ์กัน วัตถุประสงค์ของ และรายได้ เป็นต้น (Diener, 2004) ความสุขเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงปรารถนา เพราะความสุขเป็นความรู้สึกที่ดี การมีชีวิตที่มีความสุข เป็นสิ่งที่บุคคลอยากจะคงความรู้สึกไว้ให้ยาวนาน (Layard, 2005) ความสุขเป็นการประเมินของบุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิต ซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวก และในทางตรงกันข้ามหากบุคคลไม่มีความสุข ก็ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางลบ เช่น อารมณ์ซึมเศร้า หรือความรู้สึกเป็นทุกข์ (Argyle & Martin, 1991) ความสุขหมายถึง สิ่งที่บุคคลตัดสินคุณค่าโดยรวมว่า มีคุณภาพชีวิตในด้านความพึงพอใจหรือชอบชีวิตของตนเองมากเพียงใด ซึ่งประกอบด้วยจิตใจและความรู้สึก ระดับความรู้สึก มีความรู้สึกที่ดีบ่อยเพียงใด ความอึดอ้อม คือระดับที่รับรู้ว่าตนบรรลุเป้าหมายในชีวิตมากเพียงใด (Veenhoven, 2009; นฤมล แสงผล, 2554) และความสุขคือการที่บุคคลเข้าใจตนเอง และสามารถควบคุมตนเองได้ ทำให้เกิดความคิดการพูด และการกระทำที่เหมาะสม ความสุขส่งผลให้บุคคลมีจิตใจที่ผ่องใส มีความเข้าใจชีวิต เข้าถึงเป้าหมายการเกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผลจากการที่บุคคลมีความสามารถในการจัดการปัญหา มีศักยภาพในการดำเนินชีวิต มีการพัฒนาชีวิตให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องภายใต้สภาวะแวดล้อมที่

เปลี่ยนไป นอกจากนี้ความสุข ยังหมายถึงคือความรู้สึกถึงความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองได้รับหรือมีอยู่ ประกอบด้วยการมีสุขภาพดี มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลมีความสุข (สุภาณิ สุขะนาคินทร์, 2549; ชุตติกาญจน์ เปาทุย, 2553) จำแนกตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. สภาพจิตใจ (Mental state) หมายถึง สภาพจิตใจที่เป็นสุขและทุกข์ การรับรู้สภาวะสุขภาพของตนเอง ความเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย ที่ส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจ และความเจ็บป่วยทางจิต

2. สมรรถภาพของจิตใจ (Mental capacity) หมายถึง ความสามารถของจิตใจในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างเป็นปกติสุข

3. คุณภาพของจิตใจ (Mental quality) หมายถึง คุณลักษณะที่ดึงมาของจิตใจ ในการดำเนินชีวิตอย่างเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม แม้ต้องเสียสละความสุขหรือทรัพย์สินส่วนตัวก็ตาม

4. ปัจจัยสนับสนุน (Supporting factors) หมายถึง ปัจจัยที่สนับสนุนให้บุคคลมีความสุขจิตดี ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว ชุมชน ความรู้ ความสามารถในการทำงาน รายได้ ศาสนา และความเชื่อของแต่ละบุคคล สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (อภิชัย มงคล และคณะ, 2552) กล่าวโดยสรุป ความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้บุคคลรู้สึกดีต่อสิ่งสิ่งๆ ที่ตนเองมีหรือทำอยู่ เกิดความรู้สึกรักในงานที่ทำ ส่งผลให้การทำงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลรับรู้ถึงความสุข ความพึงพอใจ ที่เกิดในชีวิต มีดังนี้ (Diener, 2004)

1. ความพึงพอใจในชีวิต หมายถึง การที่บุคคลมีความสุขพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นและกระทำอยู่ มีความสมหวังกับเป้าหมายของชีวิตที่สอดคล้องกับความเป็นจริง มีความสามารถลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ตามความตั้งใจ มีการกระทำที่เหมาะสม สมเหตุสมผล มีการยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต มีความเข้าใจต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในชีวิตโดยปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

2. ความพึงพอใจในสิ่งที่กระทำ หมายถึง การที่บุคคลได้กระทำในสิ่งที่ตนรัก และพอใจในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น มีความสุขเมื่อสิ่งที่ตนกระทำเกิดความสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย รวมถึงสิ่งที่ได้ทำนั้นเกิดคุณประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

3. อารมณ์ทางบวก หมายถึง การที่บุคคลมีความสุขรู้สึกเป็นสุขกับสิ่งดีที่เกิดขึ้นในชีวิต มีความสนุกสนานกับสิ่งที่ทำ หรืองานที่ได้รับผิชอบ มีการแสดงออกที่ยิ้มแย้มแจ่มใสกับสิ่งที่ทำ รวมถึงความรู้สึกศรัทธาในสิ่งที่ทำ และรับรู้ถึงความ เป็นประโยชน์ของสิ่งนั้น

4. อารมณ์ทางลบ หมายถึง การที่บุคคลมีอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นทุกข์กับสิ่งที่ไม่ดีที่เกิดขึ้น เช่น คับข้องใจ เบื่อหน่าย เศร้าหมอง ไม่สบายใจเมื่อเห็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เกิดความรู้สึกอยากปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อสนองความต้องการของตนให้เกิดความสุข ความสบายใจ

บุคคลทุกคนไม่ว่าทำการทำงานอาชีพใด อยู่สถานะแบบใดย่อมต้องการมีความสุขในการดำเนินชีวิต นักศึกษาพยาบาลก็เช่นกัน การใช้ชีวิตเป็นผู้ศึกษาเล่าเรียนหาความรู้และฝึกฝนประสบการณ์ที่ต้องให้การดูแลช่วยเหลือผู้อื่น นับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและส่งผลให้มีความอึดอึ้งใจ ดังนั้นความสุขในการเป็นนักศึกษาพยาบาลจึงเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ

นักศึกษาพยาบาล

นักศึกษาพยาบาล หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเพื่อที่จะเป็นพยาบาลวิชาชีพในอนาคต วิชาชีพพยาบาลเป็นความคาดหวังของสังคม การเรียนวิชาชีพพยาบาลนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยความอดทน และความมุ่งมั่น และต้องมีจิตใจตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อและเสียสละ มีความรักในงานพยาบาล ที่จะให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างเต็มที่ ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานจิตใจที่มีความสุข มีความรัก พอใจในวิชาชีพ (รัชมน วรรณพิณ และ วาสิณี วิเศษฤทธิ์, 2555 ; อมราพร สุรการ, 2558) หากนักศึกษาพยาบาลมีความสุขกับการเรียนรู้ต่อการฝึกทักษะทางการพยาบาลก็จะทำให้การปฏิบัติการพยาบาลเป็นไปอย่างราบรื่น (สมใจ วินิจกุล, 2552) เนื่องจากความสุขคือการเรียนรู้จากการกระทำ อันเกิดจากการสร้างสรรค์ของตนเอง เป็นพฤติกรรมแสดงออกของสีหน้าที่แสดงถึงความพึงพอใจ นำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติงานด้วยความรู้สึกที่อยากทำงานและพึงพอใจที่ได้ลงมือทำงาน (Manion, 2003 อ้างถึงใน อรรถพร คงเขียว, 2554)

การศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีลักษณะเฉพาะ เพราะมีวิชาชีพที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ จึงต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งนักศึกษาพยาบาลต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทุกชั้นปี การเรียนพยาบาลในระดับชั้นปีที่ 1 แม้จะยังไม่ได้ศึกษาในวิชาชีพพยาบาล แต่เป็นที่ช่วงนักศึกษาพยาบาลปรับตัวเกี่ยวกับสถานศึกษาจากมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าสู่การเรียนแบบมหาวิทยาลัย เมื่อเข้าสู่ชั้นปีที่ 2 นักศึกษาจะต้องเรียนเกี่ยวกับวิชาที่มุ่งเน้นด้านสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนด้านการพยาบาลพื้นฐานทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนเกี่ยวกับวิชาชีพในระดับชั้นที่สูงขึ้น และเพื่อเตรียมตัวออกฝึกปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานกับผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยจริง การฝึกปฏิบัติทักษะทางการพยาบาล เป็นการปรับตัวครั้งสำคัญในนักศึกษาพยาบาล เมื่อขึ้นชั้นปีที่ 3 การเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติจะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการขึ้นฝึกปฏิบัติที่แยกตามรายวิชาและมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น รวมถึงการขึ้นปฏิบัติที่แบ่งเป็นลักษณะเวร เข้า

บ่าย คีค ต้องอาศัยความขยัน หมั่นเพียร พร้อมกับการเรียนทางด้านทฤษฎีร่วมด้วย ในชั้นปีที่ 4 นักศึกษาพยาบาลต้องสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างแม่นยำมากขึ้น เป็นความคาดหวังจากทั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหอผู้ป่วยที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน รวมถึงการแข่งขันด้านคุณภาพงานวิชาชีพ การเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนรับใบประกอบวิชาชีพ นักศึกษาพยาบาลต้องปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ต้องมีความกระตือรือร้นต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (พรพรรณ ศรี โสภกา, ภรภัทร เสงอุดมทรัพย์ และกิ่งดาว การะเกด, 2556)

การศึกษาในวิชาชีพพยาบาลนั้นมีการเรียนทั้งทฤษฎีและฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เข้มงวด จริงจัง และต้องแม่นยำในเนื้อหาวิชา เนื่องจากต้องปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยจริง มีเวลาว่างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนที่เรียนสาขาวิชาอื่นๆ เช่น ทางด้านสังคม และอาจทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ (นุชนาด แก้วมาตราช, จันทนา เกิดบางเขม และชนัดดา แนบเกษร, 2554) จากการทำให้นักศึกษาพยาบาลต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งเหล่านี้จึงอาจส่งผลกระทบต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาล ในปัจจุบันนี้มีหลายสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนนุคลากรทางการพยาบาล (วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤษดา แสงวงดี, 2555) แต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาลจึงต้องแข่งขันกันทั้งในรูปแบบการศึกษา และจำนวนผู้ที่ผ่านการสอบขึ้นทะเบียนรับใบประกอบวิชาชีพพยาบาล เพื่อคุณภาพของสถาบัน ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลต้องพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (วิภาดา คุณาวิคติกุล และคณะ, 2555) นักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ส่วนมากมีโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติ อยู่ใกล้สถานศึกษา มีความสะดวกในการเดินทาง อีกทั้งลักษณะความสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเดียวกัน จึงส่งผลต่อความสุขและการใช้ชีวิตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดลฤดี เพชรขว้าง และนันทิกา อนันต์ชัยพัชฌนา, 2552)

นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

เนื่องจากสภาพการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในปัจจุบัน จึงมีสถาบันการศึกษาภาคเอกชนเปิดการเรียนการสอนคณะพยาบาลศาสตร์เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับความต้องการของทั้งผู้เรียนและตลาดแรงงาน (วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤษดา แสงวงดี, 2555) ผู้ที่ตัดสินใจเข้าศึกษาในวิชาชีพพยาบาลสังกัดเอกชนนั้น ต้องยอมรับในสถานะค่าใช้จ่ายที่มากกว่าการศึกษาในสถาบันสังกัดรัฐบาล ทั้งค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา ค่าลงทะเบียนเรียนที่มีค่าหน่วยกิตสูงกว่า ประกอบกับความแตกต่างความแตกต่างกับสถาบันการศึกษารัฐบาล ในแง่โรงพยาบาลเครือข่ายสำหรับฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาล จึงต้องใช้เวลาในการเดินทางไปฝึกปฏิบัติงาน ยังสถานที่ห่างไกล มีภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการเดินทาง รวมถึงการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่ฝึกภาคปฏิบัติ และ

บุคลากรของแหล่งฝึก ที่ส่วนใหญ่มาจากต่างสถาบันการศึกษา มีรายงานการศึกษาพบว่า สิ่งที่ถูกกล่าวมาข้างต้นส่งผลต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลสถาบันเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (นันทนา น้ำฝน, สุตารัตน์ สุวาริ และสกวาเดือน ไพบุลย์, 2552; มาลีวัล เลิศสาครศิริ, 2557) จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า นักศึกษาพยาบาลเอกชนมีข้อจำกัดในการใช้ชีวิต และสิ่งเหล่านั้นเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อความสุขด้วย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในนักศึกษาพยาบาล

ความสุขเป็นกลไกที่สำคัญ ที่จะทำให้นักศึกษาพยาบาลสามารถพัฒนาคุณลักษณะทางวิชาชีพได้ เนื่องจากการศึกษาด้านวิชาชีพพยาบาลนั้น ผู้เรียนต้องมีความพยายาม มานะอดทน ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะออกไปเป็นพยาบาลวิชาชีพดูแลผู้ป่วยและสังคม การมีความสุขจะช่วยให้ศึกษามีกำลังใจในการศึกษาจนจบหลักสูตร และนำความรู้ความสามารถ ทักษะทางการปฏิบัติการพยาบาลไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างเต็มความสามารถ เนื่องจากบุคคลที่มีความสุขในชีวิต จะทำให้บุคคลสามารถทำงานนั้น ๆ ได้สำเร็จและมีความรักในสิ่งที่ทำ (อมรพร สุรการ, 2558)

ความสุขเป็นความพึงพอใจในเป้าหมายหลักของชีวิต บุคคลจะเกิดความสุขได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่แตกต่างกัน เช่น อายุ รายได้ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความต้องการของบุคคล ที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในและตอบสนองออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม การที่บุคคลจะมีความสุขได้ต้องอาศัยปัจจัยทั้งภายใน และภายนอก นั่นคือ การมีพื้นฐานด้านอารมณ์ และจิตใจที่ดี และมีสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นสิ่งที่สนับสนุนที่ก่อให้เกิด อารมณ์ทางบวกกับบุคคลได้ (Diener, 2004) เนื่องจากการศึกษาวิชาชีพพยาบาลเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิต สุขภาพ การดูแลตนเอง และการป้องกันโรคของมนุษย์ การให้การพยาบาลนั้น ไม่สามารถเกิดความผิดพลาดในการทำงานกับชีวิตผู้ป่วยได้ จึงเกิดความคาดหวังว่านักศึกษาพยาบาลจะสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะทางการพยาบาลได้อย่างแม่นยำ ดังนั้น จะเห็นว่าปัจจัยภายนอกและภายในตัวบุคคล มีส่วนสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีความสุข สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านเข้าสู่วิชาชีพและสามารถดำรงอยู่ในอาชีพพยาบาลได้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสำคัญต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลพบว่า มีปัจจัยหลายประการ เช่น การมองโลกทางบวก ทักษะคติในการเรียนพยาบาล ความฉลาดทางอารมณ์ เหตุการณ์เชิงลบในชีวิต ภาวะสุขภาพจิต เป็นต้น ทั้งนี้ปัจจัยที่พบบ่อยและน่าจะมีผลต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาล ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ ความแข็งแกร่งในชีวิต และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม

ความแข็งแกร่งในชีวิต

Grotberg (2005) อธิบายความแข็งแกร่งในชีวิตหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดการกับปัญหาและวิกฤติของชีวิต ให้สามารถกลับสู่สภาพปกติ อีกทั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นความสามารถอันเป็นสากลที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมวัฒนธรรมใด ความแข็งแกร่งในชีวิตนี้เป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถนำมาปกป้องตนเองเพื่อผ่านพ้นประสบการณ์ลบในชีวิตของตนไปได้ โดยองค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตตามแนวคิดของ Grotberg (2005) แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

I HAVE (ฉันมี) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสังคมและการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง (Social and Interpersonal Support) ด้วย เช่น มีคนรอบข้างที่รักและไว้วางใจ มีครอบครัวที่อบอุ่น มีระเบียบกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีตัวแบบในการทำสิ่งที่ถูกต้อง มีอิสระทางความคิดและพฤติกรรม มีคนช่วยเหลือเมื่อเกิดการเจ็บป่วย มีผู้ให้การสนับสนุนด้านการเรียนรู้

I AM (ฉันเป็น) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแรงใจ (Inner strength) ที่มีในตัวบุคคล เช่น การเป็นคนที่ผู้อื่นชอบและรักได้ เป็นคนที่มีความสุขที่ได้ทำดีกับผู้อื่น เป็นคนที่เคารพตัวเองและผู้อื่น เป็นคนที่เต็มใจรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ เป็นคนที่เชื่อว่าสิ่งต่างจะดีขึ้น

I CAN (ฉันสามารถ) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผู้คนรอบข้างและการมีทักษะในการจัดการปัญหา (Interpersonal and problem solving skills) เช่น ทักษะความสามารถในการสนทนากับบุคคลอื่นในสิ่งที่רבกวนจิตใจได้ สามารถหาวิธีแก้ไขหรือทางออกของปัญหา สามารถควบคุมตนเองได้เมื่อรู้สึกโกรธหรือมีความผิดหวังมาก สามารถประเมินได้ว่าเมื่อไหร่ควรจะพูดคุยกับใครอย่างไร หรือทำอะไรเมื่อไร แสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถค้นหาผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือในยามที่ต้องการได้

ความแข็งแกร่งในชีวิต เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล เป็นความรู้สึกรับรู้ของบุคคลที่เชื่อมั่นในความสามารถในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต ที่ส่งผลทำให้เกิดความสุข (กนิกาพร บุญชู, 2555) ความแข็งแกร่งในชีวิตเป็นความสามารถของบุคคลในการจัดการต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละบุคคล เช่น เพศ อายุ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เซอร์ปัญญา สภาวะเครียด สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต ความแข็งแกร่งในชีวิตจะเปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในการดำเนินชีวิต (ธิดารัตน์ หวังสวัสดิ์ และคณะ, 2554)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า การศึกษาที่มีอยู่ มุ่งเน้นหาความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิตกับภาวะสุขภาพจิตเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม เรื่องของสุขภาพจิตก็มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสุขของบุคคล โดย อภิชัย มงคล และคณะ (2544 อ้างถึงใน

รศรินทร์ เกรย์, 2556) กล่าวว่า ความสุขเป็นสภาวะทางใจที่เปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลาที่มีเหตุการณ์มากระทบกับความรู้สึก ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สภาพจิตใจ 2) สมรรถภาพของจิตใจ 3) คุณภาพของจิตใจ และ 4) ปัจจัยสนับสนุน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคำจำกัดความเรื่องความสุขของ Diener ที่กล่าวว่าความสุขเป็นความพึงพอใจในชีวิต พบว่ามีความหมายตรงกันในองค์ประกอบที่ 1 คือ สภาพจิตใจ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิตรวมอยู่ด้วย จึงอนุมานว่าสภาพจิตใจและความสุขเป็นเรื่องเดียวกัน (อภิชัย มงคล และคณะ, 2544 อ้างถึงใน รศรินทร์ เกรย์, 2556) โดยพบการศึกษาลักษณะดังกล่าวในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับโปรแกรมการสร้างเสริมความแข็งแกร่งในชีวิตต่อภาวะซึมเศร้า พบว่าก่อนเข้ารับโปรแกรมการสร้างเสริมความแข็งแกร่งในชีวิตมีค่าคะแนนภาวะซึมเศร้าอยู่ที่ 30.67 ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่สูงกว่าปกติ (ค่าปกติ 25 คะแนน) หลังการเข้ารับโปรแกรมดังกล่าวในระยะเวลา 6 เดือน กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนภาวะซึมเศร้าอยู่ที่ 11.22 เป็นข้อบ่งชี้ว่าไม่มีภาวะซึมเศร้าในนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบผลการศึกษาเกี่ยวกับภาวะสุขภาพจิตในนักศึกษาพยาบาลพบว่า การมีความแข็งแกร่งในชีวิตมีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดของอิทธิพลเท่ากับ -0.42 (พัชรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ, 2557) และจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ที่พบว่า ความแข็งแกร่งในชีวิต เป็นตัวแปรส่งผ่านจากเหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ ในการช่วยลดความตึงเครียดทางอารมณ์ อันจะส่งผลต่อการลดพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย (วาริรัตน์ ฉาน้อย, อาทิตยา พรชัยเกตุ โอว ยอง และภาศิษฏา อ่อนดี, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษารายงานการวิจัยในนักศึกษาพยาบาลศาตรมหาบัณฑิตผล พบว่า ความแข็งแกร่งในชีวิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด และความแข็งแกร่งในชีวิต เหตุการณ์ที่สร้างความยุ่งยากใจด้านการเรียนและด้านการเงิน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความเครียดในนักศึกษาพยาบาลได้ถึงร้อยละ 24 (ทัศนาว ทวีคุณ, พัทธรินทร์ นินทจันทร์ และโสภณ แสงอ่อน, 2557) จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าความแข็งแกร่งในชีวิต เป็นความสามารถในการจัดการและการเผชิญปัญหา เป็นสิ่งที่มีผลโดยตรงต่อสุขภาพจิตซึ่งมีผลต่อการดำเนินชีวิต ของนักศึกษาพยาบาล

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือการรับรู้แห่งตน เป็นการมองเห็นคุณค่าแห่งตนเองทั้งในทางที่ดี และไม่ดี ซึ่งถ้าบุคคลประเมินตนเองในทางที่ดีก็จะทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง การยอมรับตนเอง มีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความหมาย ความสำคัญ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ในทางกลับกันหากบุคคลขาดการมองเห็นคุณค่าในตนเอง บุคคล ก็จะกลายเป็นคนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและบุคคล

รอปข้าง (Rosenberg, 1965 อ้างถึงใน ฌักทราวัตน์ ชาวสอาด, และคณะ, 2556) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ฌักทราวัตน์ ชาวสอาด และคณะ, 2556) สอดคล้องกับการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขของนักศึกษาพยาบาล พบว่าการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในระดับมากและสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของความสุขได้ร้อยละ 89 (ณัฐชัย วงศ์ศุภลักษณ์ และคณะ, 2557) และสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีความสุขเพิ่มมากขึ้น (พวงเพชร เกษรสมุทร และคณะ, 2554) จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการเผชิญปัญหา จัดการต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ เป็นสิ่งที่ทำให้การดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

การสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือ ด้านข้อมูล ข่าวสาร วัสดุสิ่งของ จากแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคล ทำให้ผู้รับรับรู้ถึงความผูกพัน การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น (Cobb 1976 อ้างถึงใน ไพศาล เข้มวงษ์, 2555) นอกจากนี้ Pilisuk (1982 อ้างถึงใน ภิเชต เสริมสัย, 2554) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของแรงสนับสนุนทางสังคมไว้ดังนี้

1. เป็นการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุนทางสังคม
2. การติดต่อสัมพันธ์นั้นจะต้องประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ทำให้ผู้รับรับรู้ถึงความรู้สึกการได้รับความรัก ความหวังดี การยอมรับ การเอาใจใส่ การมีคุณค่า การมีประโยชน์ และการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
3. การสนับสนุนทางสังคม อาจอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อมูล วัสดุสิ่งของ หรือการให้กำลังใจ
4. การสนับสนุนทางสังคมจะต้องเป็นช่วยให้ผู้รับการสนับสนุนสามารถบรรลุความต้องการหรือเป้าหมายนั้นได้
5. ชนิดของการสนับสนุน ประกอบไปด้วย การสนับสนุนทางอารมณ์ คือความรู้สึกห่วงใย รัก การให้การยอมรับ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่นการให้คำปรึกษา หรือการดักเตือน การให้การสนับสนุนด้านวัตถุ เครื่องมือ และทรัพย์สินเงินทอง และการให้ข้อมูลป้อนกลับหรือการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงตัวของผู้รับการสนับสนุน

แหล่งสนับสนุนทางสังคมแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามลักษณะความสัมพันธ์ (Kaplan et al., 1977 อ้างถึงใน ภิเชต เสริมสัย, 2554) ไว้ดังนี้ ได้แก่

1. แรงสนับสนุนจากแหล่งปฐมภูมิ ประกอบด้วย บุคคลที่อยู่ในครอบครัวสายตรง คือ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เครือญาติ สามเณร ภรรยา และบุคคลที่ใกล้ชิด คือ กลุ่มเพื่อน เพื่อนบ้าน เพื่อนในที่ทำงาน

2. กลุ่มแรงสนับสนุนจากแหล่งทุติยภูมิ ประกอบด้วย กลุ่มผู้ช่วยเหลือทางวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่อยู่ในวงการส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ทางสาธารณสุข ทีมสหวิชาชีพทางสุขภาพ รวมถึงองค์กรหรือสมาคม หรือกลุ่มบุคคลที่จัดตั้งขึ้น เป็นการที่บุคคลรวมตัวกันซึ่งมีความสำคัญในการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ

Gottlieb (1985 อ้างถึงใน กิเชต เสริมสัย, 2554) ได้แบ่งระดับแรงสนับสนุนทางสังคมไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกว้าง (Macro level) เป็นการพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมในสังคม วัดได้จากสัมพันธภาพกับสถาบันในสังคม การเข้าร่วมกลุ่มต่าง ๆ การดำเนินชีวิตในสังคม

2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (Mezzo level) เป็นการมอง โครงสร้างและเครือข่ายของกลุ่มบุคคลที่มีสัมพันธภาพกันอย่างสม่ำเสมอ มีการช่วยเหลือกันด้านวัตถุ ความเป็นมิตร และการสนับสนุนด้านอารมณ์

3. ระดับลึก (Micro level) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความสนิทสนมใกล้ชิดกันมากที่สุด เป็นคุณภาพของความสัมพันธ์ของแรงสนับสนุนทางสังคม

มีการศึกษาในนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับมาก กับความสุขของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการสนับสนุนทางสังคมนั้นยังสามารถพยากรณ์ความสุขของนักศึกษาได้ร้อยละ 63.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 (ไพศาล เข้มวงษ์, 2555) สอดคล้องการศึกษารองเสริมทางสังคมในนักศึกษาพยาบาล พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขระดับมากเช่นกัน (ณภัทรรัตน์ ขาวสอาด และคณะ, 2556)

จากการศึกษาวรรณกรรมที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การสนับสนุนจากทางครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่/ ผู้ปกครอง และสังคม ก็มีผลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาล การสนับสนุนจากทุกด้านเปรียบเสมือนแหล่งทรัพยากร ที่จะทำให้นักศึกษามีความสามารถในการเผชิญปัญหา และการปรับตัวต่อทุกสถานการณ์ได้ นั่นหมายถึงถ้าบุคคลมีการสนับสนุนทางสังคมที่ดีก็จะส่งผลให้มีความสุขด้วยเช่นกัน

ความสุขของนักศึกษาพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาพยาบาล เป็นผู้ที่จะเป็นพยาบาลวิชาชีพในอนาคต การเรียนวิชาชีพพยาบาลนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยความอดทน และความมุ่งมั่น วิชาชีพพยาบาลเป็นความคาดหวังของสังคม บุคคล การมีความสุข จะช่วยให้ศึกษามี

กำลังใจในการศึกษาจนจบหลักสูตร และนำความรู้ความสามารถ ทักษะทางการปฏิบัติการพยาบาล
ไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างเต็มความสามารถ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและสำคัญกับความสุขใน
นักรักษาพยาบาลประกอบด้วย ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง
และการสนับสนุนทางสังคม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการแบบบรรยายเชิงหาความสัมพันธ์และทำนาย (Descriptive predictive correlation research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ได้แก่ ความแข็งแรงในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ทั้งเพศชายและเพศหญิง ภาคปลายปีการศึกษา 2558

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) จากมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ทั้งหมด 13 แห่ง แต่ละแห่งมีบริบท และสิ่งแวดล้อมคล้ายกันและมีการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานเดียวกัน สอนเป็นภาษาไทย โดยการจับสลากรายชื่อมหาวิทยาลัย (สุ่มแบบไม่ใส่คืน) จำนวน 4 สถาบัน เพื่อเป็นตัวแทนในการศึกษานี้ รายชื่อแรกที่จับสลากได้ (มหาวิทยาลัยรังสิต) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รายชื่อที่สองที่จับสลากได้ (มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 รายชื่อที่สามที่จับสลากได้ (มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ รายชื่อที่สี่ที่จับสลากได้ (มหาวิทยาลัยสยาม) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละ 76 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต่อ 1 cluster (มหาวิทยาลัย) ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 76 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้โปรแกรมการคำนวณตัวอย่างของ Soper (2016) โดยจำนวนตัวแปรต้น (Number of predictors) เท่ากับ 3 ตัวแปร ค่า Effect size ขนาดกลาง เท่ากับ 0.15 ค่าอำนาจการวิเคราะห์ (Power analysis) เท่ากับ 0.80 และระดับค่าความน่าจะเป็น (Probability level) เท่ากับ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 76 คนต่อ 1 สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน รวมทั้งสิ้น 304 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบด้วยตนเอง (Self-report) แบ่งได้เป็น 5 ส่วน โดยมีดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ สถานภาพสมรสของบิดามารดา สภาพที่อยู่อาศัยขณะศึกษาปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ (TMHI-55) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้ใช้จาก อภิชาติ มงคล และคณะ (2552) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ ตามความคิดเห็น/ การรับรู้เกี่ยวกับความสุขของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบวัดเพื่อประเมินความสุขของคนไทย ในประชาชนทั่วไปภายใต้แนวคิดความสุข ให้คะแนนตั้งแต่ 1-4 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพจิตใจ สมรรถภาพของจิตใจ คุณภาพของจิตใจ และ ปัจจัยสนับสนุน โดยมีข้อคำถามทางบวก จำนวน 42 ข้อ และข้อคำถามทางลบจำนวน 13 ข้อ ข้อที่เป็นข้อคำถามทางลบให้คะแนนกลับกันกับข้อคำถามทางบวก คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ระหว่าง 55-220 คะแนน แบบประเมินมีข้อคำถามทั้งสิ้น 55 ข้อ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพจิตใจ จำนวน 13 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 และ 13

ข้อคำถามเกี่ยวกับสมรรถภาพของจิตใจ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 และ 28

ข้อคำถามเกี่ยวกับคุณภาพของจิตใจ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 และ 43

ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย ข้อ 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54 และ 55

วิธีการประเมินคะแนน ดังนี้

ข้อคำถามทางบวก		ข้อคำถามทางลบ	
ไม่เลย เท่ากับ	1 คะแนน	ไม่เลย เท่ากับ	4 คะแนน
เล็กน้อย เท่ากับ	2 คะแนน	เล็กน้อย เท่ากับ	3 คะแนน
มาก เท่ากับ	3 คะแนน	มาก เท่ากับ	2 คะแนน
มากที่สุด เท่ากับ	4 คะแนน	มากที่สุด เท่ากับ	1 คะแนน

การแปลผลความหมาย

ไม่เลย	หมายถึง	ไม่เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกหรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้น
เล็กน้อย	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อยหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นเพียงเล็กน้อย
มาก	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้นมากหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นมาก
มากที่สุด	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้นมากที่สุดหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

นอกจากนี้การแปลผลคะแนนความสุขแบ่งเป็น 3 ช่วงระดับของคะแนน ดังนี้

178.1-220 คะแนน หมายถึง มีความสุขมาก

157.1-178 คะแนน หมายถึง มีความสุขปานกลาง

55-157.0 คะแนน หมายถึง มีความสุขน้อย

แบบสอบถามนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง เรียบร้อยแล้ว และมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) อยู่ระหว่าง .77-.86 (อภิชัยมงคล และ คณะ, 2552)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้ใช้จากพัชรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ (2555) ที่นำมาจากแนวคิด Resilience ของ Grotberg (2005) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ ข้อคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก เพื่อแสดงระดับความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย 5 ระดับ ให้คะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ตามความคิดเห็น/ การรับรู้ของนักศึกษา ซึ่งมี 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) I have (ฉันมี...) เป็นแหล่งสนับสนุนภายนอกที่ส่งเสริมให้เกิดความแข็งแกร่งในชีวิต 2) I am (ฉันเป็นคนที่...) เป็นความเข้มแข็งภายในของแต่ละบุคคล และ 3) I can (ฉันสามารถที่จะ...) เป็นปัจจัยด้านทักษะในการจัดการกับปัญหาและสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แบบประเมินนี้มี 28 ข้อ ดังนี้

ข้อคำถามเกี่ยวกับ 'I have' จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 3, 5, 7, 11, 18, 23, 24 และ 28

ข้อคำถามเกี่ยวกับ 'I am' จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2, 9, 12, 13, 16, 17, 19, 21, 25 และ 27

ข้อคำถามเกี่ยวกับ 'I can' จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4, 6, 8, 10, 14, 15, 20, 22 และ 26

วิธีการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

คะแนน 3 หมายถึง เฉย ๆ

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนรวมที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 28-140 การแปลผลความแข็งแกร่งในชีวิต โดยคะแนนที่ยิ่งมากหมายถึงมีความแข็งแกร่งในชีวิตสูง คะแนนที่ยิ่งน้อยหมายถึงมีความแข็งแกร่งในชีวิตต่ำ

แบบสอบถามนี้ ได้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ มีความตรงทางด้านเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ .90 (พัชรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ, 2555)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้ใช้จาก วารี กังใจ (2540) ที่ได้แปลจากแบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของ Rosenberg (Rosenberg's self-esteem scale) (Rosenberg & Hovland, 1960) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบตามความคิดเห็น/การรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่ามีคุณค่ามากน้อยตามที่เป็นจริงในแต่ละข้อความ มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยเป็นคำถามที่มีความหมายทางบวก 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 3, 5, 8 และ 10 และคำถามที่มีความหมายทางลบ 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 2, 4, 6, 7 และ 9 การให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ให้คะแนนจาก 1 = ไม่เคยรู้สึกเช่นนี้เลย ถึง 5 = รู้สึกเช่นนี้เกือบตลอดเวลา ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เคยรู้สึกเช่นนี้เลย คือ เมื่อท่านไม่เคยรู้สึกตรงตามข้อนั้นเลย

คะแนน 2 หมายถึง รู้สึกเช่นนี้น้อยมาก คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้งหรือน้อยครั้ง

คะแนน 3 หมายถึง รู้สึกเช่นนี้บางครั้ง คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นเป็นบางครั้ง

คะแนน 4 หมายถึง รู้สึกเช่นนี้บ่อยครั้ง คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นอยู่บ่อยครั้ง

คะแนน 5 หมายถึง รู้สึกเช่นนี้เกือบหมดคือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นเกือบตลอดเวลา

คะแนนรวมที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 10-50 คะแนน ข้อความด้านลบจะกลับคะแนนก่อน แล้วจึงรวมคะแนนทั้งหมด คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 50 คะแนน คะแนนยิ่งสูงหมายถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง คะแนนยิ่งต่ำหมายถึงความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองต่ำ การให้คะแนน

แบบสอบถามนี้ มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ .80 (วารีกังใจ, 2540)

ส่วนที่ 5 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้ใช้จาก บุญพา ฅ นคร (2538) ที่เป็นผู้พัฒนาแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดของ Cobb (1976) ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ เป็นแบบวัดการรับรู้ความช่วยเหลือที่ได้รับจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน เพื่อประเมินการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่าจาก 1-5 ให้คะแนนตามความคิดเห็น/การรับรู้ของนักศึกษา มีช่วงคะแนนรวมตั้งแต่ 25-125 คะแนน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ ประกอบไปด้วย ข้อที่ 1, 2, 3, 4 และ 5
การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า ประกอบไปด้วย ข้อที่ 6, 7, 8, 9 และ 10
การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ประกอบไปด้วย ข้อที่ 11, 12, 13, 14 และ 15

การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ ประกอบไปด้วย ข้อที่ 16, 17, 18, 19 และ 20

การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร ประกอบไปด้วย ข้อที่ 21, 22, 23, 24 และ 25
วิธีการประเมินคะแนน ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด
คะแนน 2 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นน้อย
คะแนน 3 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นปานกลาง
คะแนน 4 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมาก
คะแนน 5 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากที่สุด
สำหรับเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนนการสนับสนุนทางสังคม รายด้านและโดยรวม ได้แบ่งตามเกณฑ์ของ บุญพา ฅ นคร (2538) โดยสามารถแยกเป็นองค์ประกอบต่างๆ ได้ ดังนี้
คะแนนโดยรวมอยู่ในช่วง 25-57.9 หมายถึง มีระดับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ
คะแนนโดยรวมอยู่ในช่วง 58-92.9 หมายถึง มีระดับการสนับสนุนทางสังคมปานกลาง
คะแนนโดยรวมอยู่ในช่วง 93-125 หมายถึง มีระดับการสนับสนุนทางสังคมสูง

แบบสอบถามนี้ มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ .88 (บุญพาณ นคร, 2538)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับสมบูรณ์ แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการสนับสนุนทางสังคมดังกล่าวมาใช้ โดยไม่ได้มีการดัดแปลงใด ๆ ซึ่งได้มีการทดสอบเครื่องมือมาแล้ว จึงไม่ได้ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาอีกครั้ง

2. การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับสมบูรณ์ แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ไปดำเนินการตรวจสอบหาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 ชั้นปีละ 10 ราย ตามลำดับ ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย และนำข้อมูลจากการทดลองใช้ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยแบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย ฉบับสมบูรณ์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และแบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดย การนำเสนอเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อพิจารณาความเห็นชอบ หลังจากผ่านกระบวนการสอบทางจริยธรรมการวิจัยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยขออนุญาตทางมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เพื่อเข้าพบกลุ่มตัวอย่างและแนะนำตัว อธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมการวิจัยศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบ ทั้งนี้การเข้าร่วมวิจัยเป็นไปตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยต้องอธิบายถึงข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ถูกเก็บเป็นความลับ โดยใช้เลขรหัสของแบบสอบถามเป็นตัวแทนชื่อ สกุล ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ถูกแปลผลการศึกษาเป็นภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมวิจัยแต่อย่างใด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. ภายหลังจากที่โครงการวิทยานิพนธ์ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำหนังสือจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึง คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้ง 4 แห่ง เพื่อชี้แจงการศึกษาวิจัยและการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2. เมื่อได้รับอนุญาตจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 4 แห่ง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ โดยคัดเลือกนักศึกษาพยาบาลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นอาสาสมัครกลุ่มตัวอย่าง สอบถามความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างในความยินดีการเข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พร้อมอธิบายแนวทางการเข้าร่วมวิจัย อธิบายการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย และอธิบายวิธีการทำแบบสอบถาม พร้อมทั้งให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

3. หากผู้เข้าร่วมการวิจัยมีข้อสงสัยในข้อคำถามการวิจัย ผู้วิจัยจะทำการอธิบายในข้อคำถามนั้น ๆ

4. แจ้งระยะเวลาในการทำแบบสอบถามว่าจะใช้เวลาประมาณ 30 นาที

5. วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

6. หลังได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ด้วยสถิติการหาความสัมพันธ์แบบสหสัมพันธ์ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient

3. การวิเคราะห์อิทธิพลของความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบบรรยายเชิงหาความสัมพันธ์และทำนาย (Descriptive predictive correlation research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ภาคปลายปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 304 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือนเมษายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วนนำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความสุขในนักศึกษาพยาบาล ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม กับความสุขในนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 96.1) อายุเฉลี่ย 21.11 ปี ($SD= 1.91$, range = 18-31) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ในสัดส่วนที่เท่ากันคือชั้นปีละร้อยละ 25 ผลการเรียนเกรดเฉลี่ยสะสม 2.92 ($SD = .382$, range = 1.73-3.96) ส่วนมากได้รับค่าใช้จ่าย 5,000 บาทต่อเดือนหรือมากกว่า (ร้อยละ 67.4) ขณะศึกษาพักอยู่ในหอพักที่สถาบันจัดให้ (ร้อยละ 68.1) และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 77.3) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม
ตัวอย่าง ($n = 304$)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	3.9
หญิง	292	96.1
อายุ (ปี)	$M = 21.11, SD = 1.91, \text{range} = 18-31$	
ชั้นปีที่ศึกษา		
1	76	25
2	76	25
3	76	25
4	76	25
เกรดเฉลี่ยสะสม	$M = 2.92, SD = .382, \text{range} = 1.73-3.96$	
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ (บาท/ เดือน)		
< 3,000	5	1.6
3,000-5,000	94	30.9
$\geq 5,000$	205	67.4
ที่พักขณะศึกษา		
หอพักที่สถาบันจัดให้	207	68.1
หอพักเอกชน	84	27.6
บ้านตัวเอง	13	4.3
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	235	77.3
แยกกันอยู่	32	10.5
บิดา/ มารดาเสียชีวิต	26	8.6
บิดา/ มารดาแต่งงานใหม่	11	3.6

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความสุขในนักศึกษาพยาบาล ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม

2.1 ความสุข (Happiness)

คะแนนความสุขในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.39 ($SD = 15.58$, range = 122-216) หมายถึงกลุ่มตัวอย่างมีความสุขมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพจิตใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.94 ($SD = 4.58$, range = 26-52) สมรรถภาพของจิตใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.72 ($SD = 5.27$, range = 27-60) คุณภาพของจิตใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.23 ($SD = 5.26$, range = 32-60) และปัจจัยสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.51 ($SD = 4.78$, range = 23-48) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความสุขของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมและแยกรายด้าน ($n = 304$)

ความสุข	<i>M</i>	<i>SD</i>	range	possible range
คะแนนรวม	180.39	15.58	122-216	55-220
รายด้าน				
1. สภาพจิตใจ	43.94	4.58	26-52	13-65
2. สมรรถภาพของจิตใจ	46.72	5.27	27-60	15-75
3. คุณภาพของจิตใจ	50.23	5.26	32-60	15-75
4. ปัจจัยสนับสนุน	39.51	4.78	23-48	12-60

2.2 ความแข็งแกร่งในชีวิต (Resilience)

คะแนนความแข็งแกร่งในชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 119.52 ($SD = 11.09$, range = 84-140) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ฉันมี.....(I have) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.99 ($SD = 3.86$, range = 22-45) ฉันเป็นคนที่..... (I am) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.95 ($SD = 3.70$, range = 25-45) และฉันสามารถที่จะ.... (I can) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.59 ($SD = 4.36$, range = 28-50) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความแข็งแกร่งในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมและแยกรายด้าน ($n = 304$)

ความแข็งแกร่งในชีวิต	<i>M</i>	<i>SD</i>	range	possible range
คะแนนรวม	119.52	11.09	84-140	28-140
รายด้าน				
1. ฉันมี....	38.99	3.86	22-45	9-45
2. ฉันเป็นคนที่.....	38.95	3.70	25-45	10-50
3. ฉันสามารถที่จะ.....	41.59	4.36	28-50	9-45

2.3 ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

คะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.38 ($SD = 4.29$, range = 27-50, possible range = 10-50)

2.4 การสนับสนุนทางสังคม (Social support)

คะแนนการสนับสนุนทางสังคมในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 101.20 ($SD = 12.68$, range = 41-125) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.08 ($SD = 3.04$, range = 5-25) การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.63 ($SD = 3.21$, range = 7-25) การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.70 ($SD = 2.97$, range = 6-25) การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.77 ($SD = 3.12$, range = 9-25) และการได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.02 ($SD = 2.87$, range = 8-25) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนการสนับสนุนทางสังคมของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมและแยกรายด้าน ($n = 304$)

การสนับสนุนทางสังคม	<i>M</i>	<i>SD</i>	range	possible range
คะแนนรวม	101.20	12.68	41-125	25-125
รายด้าน				
1. การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์	21.08	3.04	5-25	5-25
2. การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า	20.63	3.21	7-25	5-25
3. การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	19.70	2.97	6-25	5-25
4. การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน	19.77	3.12	9-25	5-25
5. การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร	20.02	2.87	8-25	5-25

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ข้อมูลของทุกตัวแปรทุกตัวเป็นลักษณะข้อมูลต่อเนื่อง (Continuous data) และมีการกระจายแบบโค้งปกติ (Normality) ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .661, p < .001$; $r = .638, p < .001$; $r = .529, p < .001$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนกับตัวแปรที่ศึกษา ($n = 304$)

ตัวแปร	r	p -value
ความแข็งแรงในชีวิต	.661	.000
ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	.638	.000
การสนับสนุนทางสังคม	.529	.000

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของความแข็งแรงในชีวิต ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแรงสนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน

การใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน จากตัวแปรทำนาย คือ ความแข็งแรงในชีวิต ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ทั้งนี้ก่อนการวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้น (Assumptions) ของสถิติถดถอยพหุคูณ ได้ผลดังนี้ ตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative variables) ที่มีการวัดระดับ Interval มีการแจกแจงแบบปกติ (Normality) ค่า Residual เป็น Normal distribution เป็นอิสระต่อกันและไม่เกิด Autocorrelation ทดสอบโดยใช้สถิติ Durbin-Watson ค่าที่ได้เท่ากับ 1.82 ซึ่งอยู่ในช่วง 1.5-2.5 ไม่มี Outliers ความสัมพันธ์กันแบบ Linear relationship และไม่มี Multicollinearity ระหว่างตัวแปรทำนายด้วยกัน คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกัน (Correlation coefficient) ไม่สูงกว่า .75 จึงเป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติถดถอยพหุคูณ

เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาปัจจัยทำนายที่ดีที่สุด พบว่าความแข็งแรงในชีวิตเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด ($\beta = .327, t = 3.901, p < .001$) ทำนายได้ร้อยละ 43.7 ตัวทำนายที่ดีเป็นลำดับที่สองคือความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ($\beta = .274, t = 3.581, p < .001$) ทำนายได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 2.4 และการสนับสนุนทางสังคม เป็นตัวทำนายที่ดีเป็นลำดับสุดท้าย ($\beta = .160, t = 2.899, p < .01$) ทำนายได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.5 ปัจจัยทำนายทั้งสามคือความแข็งแรงในชีวิต ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม มีอิทธิพลและทำนายความสุขได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ร้อยละ 47.6 (Adjust $R^2 = .471; F_{3,300} = 90.812, p < .001$) ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาอิทธิพลและการทำนายของปัจจัยที่ศึกษาต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ($n = 304$)

ตัวแปร	ΔR^2	B	SE	β	t	p -value
ความแข็งแกร่งในชีวิต	43.7	.459	.118	.327	3.901	.000
ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	2.4	.996	.276	.274	3.581	.000
แรงสนับสนุนทางสังคม	1.5	.197	.068	.160	2.899	.004
ค่าคงที่		64.344	7.132		9.022	.000
$F_{3,300} 90.812^{***}$						
$R^2 .476$						
Adjust $R^2 .471$						

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Descriptive predictive correlation research) ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัย เอกชน ได้แก่ ความแข็งแรงในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแรงสนับสนุนทางสังคมกลุ่ม ตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ภาคปลายปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 304 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน เมษายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 5 ชุด ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ (TMHI-55) 3) แบบสอบถามความแข็งแรงในชีวิต 4) แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และ 5) แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficients) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น (Stepwise multiple regression analysis) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบสอบถามชุดที่ 2-5 มีค่าเท่ากับ .89, .91, .83 และ .93 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 304 ราย มีอายุเฉลี่ย 21.11 ปี ($SD = 1.91$, range = 18-31) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ในสัดส่วนที่เท่ากันคือชั้นปีละร้อยละ 25 ผลการเรียนเกรดเฉลี่ยสะสม 2.92 ($SD = .382$, range = 1.73-3.96) ส่วนมากได้รับค่าใช้จ่าย 5,000 บาทต่อเดือนหรือมากกว่า (ร้อยละ 67.4) ขณะศึกษาพักอยู่ในหอพักที่สถาบันจัดให้ (ร้อยละ 68.1) และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 77.3)

2. ความสุขในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.39 ($SD = 15.58$) หมายถึงกลุ่มตัวอย่างมีความสุขมาก ด้านสภาพจิตใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.94 ($SD = 4.58$) ด้านสมรรถภาพของจิตใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.72 ($SD = 5.27$) ด้านคุณภาพของจิตใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.23 ($SD = 5.26$) และด้านปัจจัยสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.51 ($SD = 4.78$)

3. ความแข็งแกร่งในชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 119.52 ($SD = 11.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ฉันมี..... (I have) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.99 ($SD = 3.86$) ฉันเป็นคนที่..... (I am) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.95 ($SD = 3.70$) และฉันสามารถที่จะ.... (I can) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.59 ($SD = 4.36$)

4. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.38 ($SD = 4.29$)

5. แรงสนับสนุนทางสังคมในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 101.20 ($SD = 12.68$) หมายถึงกลุ่มตัวอย่างมีแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง ด้านการได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.08 ($SD = 3.04$) ด้านการได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.63 ($SD = 3.21$) ด้านการมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.70 ($SD = 2.97$) ด้านการได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.77 ($SD = 3.12$) และด้านการได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.02 ($SD = 2.87$)

6. ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแรงสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ($r = .661, p < .01, r = .638, p < .01$ และ $r = .529, p < .01$, ตามลำดับ)

7. ความแข็งแกร่งในชีวิตเป็นปัจจัยทำนายที่ดีที่สุด รองลงมาคือ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแรงสนับสนุนทางสังคมตามลำดับ ปัจจัยทำนายทั้งสาม มีอิทธิพลและทำนายความสุขได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ร้อยละ 47.6 ($Adjusted R^2 = .471; F_{3,300} = 90.812, p < .001$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความสุขอยู่ในระดับมาก มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพักที่ทางคณะพยาบาลศาสตร์จัดหาให้ โดยได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 5,000 บาท ขึ้นไป และบิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขของนักศึกษาพยาบาลกับ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการวิจัยเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับรายเดือน ที่พักอาศัยขณะศึกษา และสถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่พบความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาล

2. ตัวแปรทั้ง 3 ประกอบด้วย ความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีอิทธิพลและทำนายความสุขได้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ร้อยละ 47.6 ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สอดคล้องกับแนวคิดของ Diener (2004) ที่ได้อธิบายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของบุคคลประกอบด้วย ปัจจัยภายในคือสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเอง เป็นคุณสมบัติทางอารมณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งที่มีหรือสิ่งที่ทำ ได้แก่ เพศ อายุ ความสามารถในการเผชิญปัญหา การปรับตัว และภาวะสุขภาพจิตเป็นต้น และปัจจัยภายนอก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของบุคคล ได้แก่ อาชีพ บุคคลรอบข้างที่มีปฏิสัมพันธ์กัน วัตถุประสงค์ของ และรายได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้บุคคลรับรู้ถึงความสุข ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นในชีวิต

ความแข็งแกร่งในชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง และสามารถทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งนี้นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาและวิกฤติของชีวิตให้สามารถกลับสู่สภาพปกติและดำเนินชีวิตต่อไปได้ ส่งผลทางบวกต่อความสุขในชีวิต โดยที่ผ่านมาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิตกับความสุขของนักศึกษาพยาบาลพบน้อย และมุ่งศึกษามุ่งเน้นหาความสัมพันธ์ระหว่างความแข็งแกร่งในชีวิตกับภาวะสุขภาพจิตเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามผลการศึกษาของพัชรินทร์ นินทจันทร์ และคณะ (2557) พบว่า ความแข็งแกร่งในชีวิตมีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดของอิทธิพลเท่ากับ -.42

ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางและสามารถทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน หมายความว่า นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนมีการมองเห็นคุณค่าแห่งตนเองในทางที่ดี ประเมินตนเองในทางที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ยอมรับตนเอง มีความรู้สึกว่าคุณค่าในตนเองมีความหมาย ความสำคัญ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เป็นผู้มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง ส่งผลทางบวกต่อความสุขในชีวิตได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฌักทรารัตน์ ชาวสอาด และคณะ (2556) ที่พบว่าความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ฉัฐชัย วงศ์สุภักดิ์ และคณะ (2557) ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในระดับมากและสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของความสุขได้ร้อยละ 89 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พวงเพชร เกษรสมุทร และคณะ (2554) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีความสุขเพิ่มมากขึ้น

การสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง และสามารถทำนายความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน หมายความว่า นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการช่วยเหลือ ด้านข้อมูล ข่าวสาร วัตถุประสงค์ จากแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคล ครอบครัว สถาบันการศึกษา ทำให้รับรู้ถึงความผูกพัน การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น

ส่งผลทางบวกต่อความสุขในชีวิตได้เช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของไพศาล แอ้มวงษ์ (2555) พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ในทางบวกระดับมาก กับความสุขของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการสนับสนุนทางสังคมนั้นยังสามารถพยากรณ์ความสุขของนักศึกษาได้ร้อยละ 63.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .10 และณภัทรรัตน์ ขาวสะอาด และคณะ (2556) ที่พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในนักศึกษาพยาบาลระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ในสถาบันการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และความสุขในนักศึกษาพยาบาล
2. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลสามารถนำไปพัฒนานโยบายจัดการศึกษา โดยกำหนดแนวทางในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีความสุข

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

พยาบาลนักวิจัยควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปทำวิจัยเชิงทดลองในการเสริมสร้างความสุขในนักศึกษาพยาบาล และการวิจัยเชิงเปรียบเทียบความสุขระหว่างชั้นปีของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

บรรณานุกรม

- กนกพร เรืองเพิ่มพูน, สุดา ร่องเมือง และพัชรินทร์ นินทจันทร์. (2554). ลักษณะการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาพยาบาล. *รามาศิษย์พยาบาลสาร*, 17(3), 478-492.
- กณิกาพร บุญชู. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งทางใจของหญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิณห์จุฑา ชัยเสนา ดาลลาส, สายใจ พัวพันธ์ และดวงใจ วัฒนสินธุ์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23(3), 1-13.
- ชุตिकाญจน์ เป้าทวย. (2553). ศึกษาระดับความสุขในการทำงานของพยาบาล กรณีศึกษาพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชินกร น้อยคำยาง และปภาดา น้อยคำยาง. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีความสุขในการทำงานของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณภัทรรัตน์ ขาวสะอาด, มณี อาภานันท์กุล และพรรณวดี พุชวัฒน์. (2556). ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารสภากาพยาบาล*, 28(1), 19-33.
- ณัฐชัย วงศ์สกุลกษณ์, อัญสุรีย์ ศิริโสภณ และพุลพงษ์ สุขสว่าง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 6(1), 60-72.
- ชลฤดี เพชรขว้าง และนันทิกา อนันต์ชัยพัชานา. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจังหวัดพะเยา*, 1-51.
- ดวงใจ วัฒนสินธุ์, ภรภัทร เฮงอุดมทรัพย์, ศิริวัลห์ วัฒนสินธุ์, ธนวรรณ อาษารัฐ, สิริพิมพ์ ชูปาน และพรพรรณ ศรีโสภณ. (2558). ปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23(4), 31-47.
- ทัศนาศ ทวีคุณ, พัชรินทร์ นินทจันทร์ และโสภณ แสงอ่อน. (2557). ปัจจัยทำนายความเครียดของนักศึกษาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 22(3), 1-10.

- รัชมน วรรณพิน และวาสนิ วิเศษฤทธิ์. (2555). ความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มพนักงานมหาวิทยาลัยโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยภายใต้กำกับของรัฐ. *รามาริบัติพยาบาลสาร*, 18(1), 9-23.
- ธิดารัตน์ หวังสวัสดิ์, มณีรัตน์ ภาครูป และนุจรี ไชยมงคล. (2554). ความเข้มแข็งในการมองโลกของวัยรุ่นในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ของประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 3(1), 1-15.
- นฤมล แสงพล. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นุชนาด แก้วมาตร, จันทนา เกิดบางแถม และชนัดดา แนบเกษร. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้าของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 19(2), 84-95.
- นันทนา น้ำฝน, สุภารัตน์ สุวารี และสกาเวเดือน ไพบุลย์. (2553). ความต้องการรูปแบบการสอนในการเรียนพยาบาลและระดับความสุขของนักศึกษาพยาบาลในสถานศึกษาการศึกษาเอกชน. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*, 30(3), 55-70.
- บุญพา ณ นคร. (2538). การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยจิตเวช โรงพยาบาลสวนสราญรมย์. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กรมสุขภาพจิต.
- ปวีดา โพธิ์ทอง, สุพัตรา พุ่มพวง และสุนทรี ชะชาตย์. (2554). ความเครียด การปรับตัว และความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 22(2), 1-14.
- ประเวศ ดันติพิวัฒน์สกุล และเอกอนงค์ สีตลาภินันท์. (2554). *คู่มือสร้างสุข ระดับจังหวัด ยุทธศาสตร์ความสุขฉบับพกพา*. กรุงเทพฯ: ตรีเอทีพี ญู.
- ปัทมา ทองสม. (2554). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 4(1), 88-111.
- ผจงจิต ไกรถาวร และกมลรัตน์ กิตติพิมพานนท์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ความสุขในการเรียน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. *รามาริบัติพยาบาลสาร*, 20(3), 415-429.

- พัชรินทร์ นินทจันทร์, พิสมัย อรทัย และพลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธีพันธ์. (2557). โมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเหตุการณ์ที่สร้างความยุ่งยากใจ บรรยากาศในครอบครัว ความแข็งแรงในชีวิต และสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล. *รามาริบัติพยาบาลสาร*, 20(3), 401-414.
- พัชรินทร์ นินทจันทร์, ทศนา ทวีคุณ, จริยา วิหะศุภกรม และพิสมัย อรทัย. (2554). ความแข็งแรง ในชีวิตและความเครียดของนักศึกษาพยาบาลโรงเรียนพยาบาลรามาริบัติ. *รามาริบัติพยาบาลสาร*, 25(1), 1-13.
- พัชรินทร์ นินทจันทร์, วาริรัตน์ ถาน้อย, โสภณ แสงอ่อน และทศนา ทวีคุณ. (2553). *ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือความแข็งแรงในชีวิต*. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนา ศักยภาพประชากรไทย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติมหาวิทยาลัยมหิดล.
- พัชรินทร์ นินทจันทร์, โสภณ แสงอ่อน และทศนา ทวีคุณ. (2555) ผลของโปรแกรมการเสริมสร้าง ความแข็งแรงในชีวิต ในนักศึกษาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. *วารสารพยาบาล*, 61(2), 18-27.
- พรทิพย์ วชรดิถก. (2557). ปัจจัยทำนายความสามารถในการยื่นขอขออนุญาตของนักศึกษา พยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. *วารสารการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช*, 28(2), 17-31.
- พรพนา พัรรักษา. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพรรณ ศรีโสภา, ภรภัทร เสงอุดมทรัพย์ และกิ่งดาว การะเกด. (2556). การเรียนรู้อย่างมีความสุข และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตพยาบาล. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 27(2), 16-42.
- พวงเพชร เกษรสมุทร, วรรณฯ คงสุริยะนาวิน, อรุณรัสมิ์ บุญนาค, อรุณรัตน์ ศรีจันทร์นิตย์, กาญจนา ครอบธรรมชาติ และกลิ่นชบา สุวรรณรงค์. (2554). ผลของการศึกษาวิชาการพัฒนาตน ตามหลักศาสนาต่อการเห็นคุณค่าในตนเองและความสุขในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา พยาบาล. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 29(2), 152-159.
- ไพศาล เข้มวงษ์. (2555). *การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ภิเชต เสริมสัย. (2554). *การเปรียบเทียบความรู้ แรงสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกในหมู่บ้านที่มีและไม่มีการระบาด ตำบลทุ่งเบญจา อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มณี อากานันท์กุล. (2554). *โครงการรามาเข้มแข็ง: การพัฒนาพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในนักศึกษาพยาบาล*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มะลิวรรณ วงษ์จันทร์, พัชรินทร์ นินทจันทร์ และ โสภิตา แสงอ่อน. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งในชีวิตในวัยรุ่น. *รามาธิบดีพยาบาลสาร*, 29(1), 57-75.
- มาลีวัล เลิศสาครศิริ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความเครียดและการจัดการความเครียดขณะฝึกปฏิบัติงานห้องคลอดของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยเซนหลุยส์. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(2), 270-279.
- รศรินทร์ เกรย์. (2556). ความสุข : การวัดเชิงอัตวิสัย. *วารสารประชากรศาสตร์*, 4(1), 28-52.
- วารีย์ กังใจ. (2540). *ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการดูแลตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ*. ชลบุรี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาริรัตน์ ถาน้อย, อาทิตยา พรชัยเกตุ โอว ยอง และภาศิญา อ่อนดี. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารสภากาการพยาบาล*, 27(ฉบับพิเศษ), 60-75.
- วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤษดา แสงวดี. (2555). ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย. *วารสารการพยาบาล*, 27(1), 5-12.
- วิภาดา คุณาวิคติกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวดี ขอนตะวัน และสุปราณี อัทธเสรี. (2555). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์. *วารสารการพยาบาล*, 27(3), 11-27.
- ศิริพร จิรวัดน์กุล, ประณีต ส่งวัฒนา, สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, วารุณี ฟองแก้ว, วรณี เดียววิเศษ, ศิริอร สินธุ และนันทพัทธ์ ชินล้ำประเสริฐ. (2555). ความสุขกับความคิดคงอยู่ในวิชาชีพของพยาบาลไทย. *วารสารการพยาบาล*, 27(4), 26-42.
- สุภาณี สุขะนาคินทร์. (2549). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของประชาชน อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์*. วิชานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- สุวิณี ภารา. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแข็งแกร่งในชีวิตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*.
 วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมใจ วินิจกุล. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนรู้ ความพึงพอใจกับความสุข
 ในการเรียนรู้รายวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล
 เกื้อการุณย์. *วารสารเกื้อการุณย์*, 16(1), 59-75.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). รายงานสรุปผลที่สำคัญการสำรวจสุขภาพจิต (ความสุข) คนไทย
 กรกฎาคม พ.ศ. 2558. เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/survey/surpop2-4-10.html>
- อภิชัย มงคล, ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์, ทวี ตั้งเสรี, วัชณี หัตถพนม, ไพรวลัย รมช้าย และวรวรรณ
 จุฑา. (2552). รายงานการวิจัย การพัฒนาและทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย
 (Version 2007). กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- อรรถพร คงเขียว. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุขในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษา
 บริษัท ดี.อี.เอ็ม. คอนฟีแดนซ์ จำกัด*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
 จัดการวิศวกรรมธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อมราพร สุรการ. (2558). การศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกที่มีต่อความสุข
 ที่แท้จริงและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล.
วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 7(1), 238-252.
- อมรรัตน์ ศรีคำสุข ไซโคตะ, วิภาพร วรหาญ และวิพร เสนารักษ์. (2554). ความสุขของนักศึกษา
 พยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารพยาบาลศาสตร์
 และสุขภาพ*, 34(2), 70-79.
- อายุพร กัยวิทย์โกศล, สุทธามาศ อนุชาตุ และพัชรินทร์ นินทจันทร์. (2558). ผลของโปรแกรม
 เสริมสร้างความแข็งแกร่งในชีวิตต่อภาวะซึ่งเศร้าของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
 แห่งหนึ่ง. *รามาชิปดีพยาบาลสาร*, 29(1), 27-43.
- Abramowitz, M. & Stegun, I. A., Eds. (1965). *Handbook of mathematical functions*. New York,
 NY: Dover.
- Argyle, M., & Martin, M. (1991). The psychological causes of happiness. In F. Strack, M.
 Argyle, & N. Schwarz, *Subjective well-being: An interdisciplinary Perspective*
 (pp. 77-100). Toronto: Pergamon Press Canada Ltd.
- Brebner, J. (1998). Happiness and personality. *Personality and Individual Differences*, 25, 279-296.

- Brebner, J., Donaldson, J., Kirby, N., & Ward, L. (1995). Relationships between happiness and personality. *Personality and Individual Differences, 19*(2), 251-258.
- Campbell, A., Converse, P. E., & Rodgers, W. L. (1976). *The quality of American life: perception evaluation and satisfaction*. New York: Russell Sage Foundation.
- Cobb, S. (1976). Social support as a moderator of life stress. *Psychosomatic Medicine, 38*(5), 300-314
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd Ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Earlbaum Associates.
- Cohen, J., Cohen, P., West, S. G., & Aiken, L. S. (2003). *Applied multiple regression/ correlation analysis for the behavioral sciences* (3rd Ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Earlbaum Associates.
- Cohn, M. A., Fredrickson, B. L., Brown, S. L., Mikels, J. A., Conway, A. M. (2009). Happiness unpacked: Positive emotions increase life satisfaction by building resilience. *Emotion, 9*(3), 361-368.
- Demir, M., Ozdemir, M., & Weitekamp, L. A. (2007). Looking to happy tomorrow with friends: Best and close friendships as they predict happiness. *Journal of Happiness Studies, 8*, 243-271.
- Diener, E. D. (2004). The Science of subjective well-being. *American psychologist, 55*, 34-43.
- Grotberg, E. (1995). *A guide to promoting resilience in children: strengthening the human spirit*. Den Haag: Bernard van Leer Foundation.
- Grotberg, E. (2005). Resilience tomorrow. Retrieved http://resilnet.uiuc.edu/library/grotberg_2005_resilience-for-tomorrow-brazil.pdf
- Layard, D. (2005). *Happiness: lessons from a new science*. New York: The Penguin Press.
- Rosenberg, R.J. and Hovland, C.I. (1960). *Attitude organization and change: And analysis of consistency among attitude components*. Wesport: Greenwood Press.
- Soper, D. S. (2016). A-priori sample size calculator for multiple regression [Software]. Retrieved from <http://www.danielsoper.com/statcalc>
- Veenhoven, R. (2009). Well-being in nations and well-being of nations. *Social Indicator Research, 91*(1), 5-21.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชนประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 5 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ชุดที่ 2 แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ (TMHI-55) (55 ข้อ)

ชุดที่ 3 แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต (28 ข้อ)

ชุดที่ 4 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (10 ข้อ)

ชุดที่ 5 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม (25 ข้อ)

2. ในการตอบคำถามของแบบสอบถามนี้คำตอบของท่าน ไม่มีข้อใดถูกผิด ไม่มีผลต่อการศึกษของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์สรุปผล และนำเสนอในภาพรวม และเมื่อผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลาย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามในการวิจัยมา ณ โอกาสนี้

กาญจนา วันนา

นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ทำวิจัย

แบบสอบถามเลขที่.....

วันที่.....

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ต่อไปนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านเพศ หญิง ชาย
2. ท่านมีอายุ.....ปี
3. ท่านศึกษาในระดับชั้นปี 1 2 3 4
4. ท่านมีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA).....
5. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับแต่ละเดือน ต่ำกว่า 3,000 บาท 3,000-5,000 บาท
 มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน
 แยกกันอยู่
 บิดา/มารดาเสียชีวิต
 บิดา/มารดาแต่งงานใหม่
7. สภาพที่อยู่อาศัยขณะศึกษาปัจจุบัน หอพักที่ทางคณะพยาบาลศาสตร์จัดให้
 หอพักเอกชน
 บ้านตัวเอง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และขอความร่วมมือตอบคำถามทุกข้อคำถามต่อไปนี้ ถึงประสบการณ์ของท่าน ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน ให้ท่านสำรวจตัวท่านเองและประเมินเหตุการณ์/ อาการ หรือความคิดเห็น ว่าความรู้สึกของท่านอยู่ในระดับใด แล้วตอบลงในช่องคำตอบที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำตอบมี 4 ตัวเลือก ดังนี้

- 1 ไม่เลย หมายถึง ไม่เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกหรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้น
- 2 เล็กน้อย หมายถึง เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อยหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นเพียงเล็กน้อย
- 3 มาก หมายถึง เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้นมากหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้นมาก
- 4 มากที่สุด หมายถึง เคยมีเหตุการณ์/ อาการ/ ความรู้สึกในเรื่องนั้นมากที่สุดหรือเห็นด้วย กับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

ข้อความ	ไม่เลย 1	เล็กน้อย 2	มาก 3	มากที่สุด 4
1. สภาพจิตใจ (Mental state)				
1. ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต				
2. ท่านรู้สึกสบายใจ				
3.				
4.				
.				
.				
.				
.				
13. ท่านรู้สึกกังวลหรือทุกข์ทรมานใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของ..				

ข้อความ	ไม่เลย 1	เล็กน้อย 2	มาก 3	มากที่สุด 4
2. สมรรถภาพของจิตใจ (Mental capacity)				
14. ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับบุคคลอื่น				
15.				
16.				
.				
.				
.				
.				
28. ท่านรู้สึกกังวลใจกับเรื่องทุกเรื่องที่มากระทบตัวท่าน				
3. คุณภาพของจิตใจ (Mental quality)				
29. ท่านรู้สึกยินดีกับความสำเร็จของคนอื่น				
30.				
31.				
.				
.				
.				
43. ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในทางที่ดี				
4. ปัจจัยสนับสนุน (Supporting factors)				
44. ท่านมีเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ในสังคมคอยช่วยเหลือท่านในยามที่ต้องการ				
45.				
46.				
.				
.				
55. เมื่อท่านเค็ดรื้อนจะมีหน่วยงานในชุมชน (เช่น มูลนิธิ ชมรม สมาคม วัด สุเหร่า ฯลฯ) มาช่วยเหลือดูแลท่าน				

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความแข็งแกร่งในชีวิต

คำชี้แจง ข้อความข้างล่างนี้เป็นข้อความที่บุคคลใช้ในการบรรยายตนเอง ในแต่ละข้อความเพื่อแสดงระดับความเห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วยของท่าน เกี่ยวกับข้อความแต่ละข้อที่พูดถึงตัวท่าน กรุณาอ่านแต่ละข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

คะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนน	3	หมายถึง	เฉยๆ
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วย
คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ฉันมีคนในครอบครัวอย่างน้อย 1 คน ที่ฉันสามารถไว้วางใจ/ เชื่อใจได้ และพร้อมที่จะให้ความรักแก่ฉันเสมอไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น					
2. ฉันเป็นคนที่ยังเห็นอกเห็นใจ และสามารถแสดงออกซึ่งความห่วงใย ใส่ใจต่อคนรอบข้าง					
3.					
4.					
5.					
28. ฉันมีชีวิตอยู่ในชุมชนที่ดูแลฉัน และให้ความช่วยเหลือฉันได้เมื่อนั้นต้องการ (เช่น โรงเรียน ชุมชนที่พักอาศัย ฯ)					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ ใช้ประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของท่าน ขอให้ท่านพิจารณา และตอบแบบสอบถามที่ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดเห็นของท่านที่มีต่อตัวท่านเอง ไม่มีคำตอบใด ถูกหรือผิด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1 ไม่เคยรู้สึกเช่นนี้เลย	คือ เมื่อท่านไม่เคยรู้สึกตรงตามข้อความนั้นเลย
2 รู้สึกเช่นนี้น้อยมาก	คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้งหรือน้อยครั้ง
3 รู้สึกเช่นนี้บางครั้ง	คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นเป็นบางครั้ง
4 รู้สึกเช่นนี้บ่อยครั้ง	คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นอยู่บ่อยครั้ง
5 รู้สึกเช่นนี้เกือบตลอด	คือ เมื่อท่านรู้สึกตรงตามข้อความนั้นเกือบตลอด

ข้อความ	ไม่เคยรู้สึก เช่นนี้เลย 1	รู้สึกเช่นนี้ น้อยมาก 2	รู้สึกเช่นนี้ บางครั้ง 3	รู้สึกเช่นนี้ บ่อยครั้ง 4	รู้สึกเช่นนี้ เกือบตลอด 5
1. ท่านรู้สึกว่าท่านมีดีหลาย อย่าง					
2. ท่านรู้สึกว่าท่านนับถือ ตัวเองน้อยกว่าที่ควรจะเป็น					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10. โดยทั่วไปแล้วท่านมี ความพอใจในตนเอง					

ส่วนที่ 5 แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดการรับรู้ความช่วยเหลือที่ได้รับจาก ครอบครัว อาจารย์ และกลุ่มเพื่อน เพื่อประเมินการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คะแนน 1 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นน้อย

คะแนน 3 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมาก

คะแนน 5 หมายถึง ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากที่สุด

ข้อความ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การได้รับการตอบสนองด้านอารมณ์					
1. มีคนที่ท่าน ไว้ใจและสามารถพูดคุยปัญหาต่าง ๆ ได้					
2.					
3.					
4.					
5. เมื่อมีปัญหาใด ๆ ก็ตาม ท่านสามารถปรึกษาคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด					
การได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่า					
6. มีคนรอบข้างให้ความเคารพนับถือท่าน					
7.					
8.					
9.					
10. ท่านเป็นคนที่ไม่วางใจได้เสมอ เมื่อท่านทำงานร่วมกับผู้อื่น					

ข้อความ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การมีส่วนร่วมและการยอมรับในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม					
11. ท่านมีการติดต่อไปมาหาสู่กับผู้อื่นบ้างเป็นครั้งคราว					
12.					
13.					
14.					
15. ท่านมีส่วนร่วมในการรับรู้เรื่องราวความเป็นไปต่าง ๆ ของคนในครอบครัว					
การได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน สิ่งของ แรงงาน และบริการ					
16. ท่านมีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอ					
17.					
18.					
19.					
20. ท่านได้รับความสะดวกสบายในการบริการจากผู้อื่น เมื่อท่านต้องการทำสิ่งต่าง ๆ					
การได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร					
21. เมื่อท่านต้องการทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีคนสามารถอธิบายให้ท่านเข้าใจ					
22.					
23.					
24.					
25. มีคนให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทาง ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของท่าน					

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมวิจัย
คำชี้แจงเพื่ออธิบายแก่ผู้เข้าร่วม โครงการวิจัย
ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน

Factors Influencing Happiness among Nursing Students in Private Universities

ชื่อนิสิต นางสาวกาญจนา วันนา

รหัสประจำตัวนิสิต 54920279

หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคพิเศษ)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ มีมติเห็นชอบ รับรองจริยธรรมการวิจัย รหัส 11 - 03 - 2559

โดยได้พิจารณารายละเอียดการวิจัยเรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

1) การเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักศึกษาพยาบาล ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งหมด ไม่เกิน 304 ราย สถานที่เก็บ

รวบรวมข้อมูลคือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสรเทิร์นเอเชีย

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

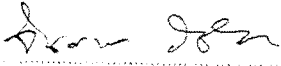
2) วิธีการอย่างเหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย (Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายหรืออันตรายต่อกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การรับรองจริยธรรมการวิจัยนี้มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่ออกหนังสือฉบับนี้ ถึงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2560

อนึ่ง กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ใดๆ ของการวิจัยนี้ ขณะอยู่ในช่วงระยะเวลาให้การรับรองจริยธรรมการวิจัย ขอให้ผู้วิจัยส่งรายงานการเปลี่ยนแปลงคือคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยเพื่อขอรับรอง (เพิ่มเติม) ก่อนดำเนินการวิจัยด้วย

วันที่ให้การรับรอง 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2559

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร. จิตนา จิตรานันท์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารแจ้งผู้เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน
รหัสจริยธรรมการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกาญจนา วันนา

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ เมื่อท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติคือ ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตัวของท่านเอง แบบสอบถาม

1 ชุดมี 5 ตอน ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามดัชนีชี้วัดความสุขคนไทยฉบับสมบูรณ์ (TMHI-55) 3) แบบประเมินความแข็งแรงในชีวิต 4) แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

5) แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งจะใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 45-60 นาที ประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้อาจจะไม่ได้เป็นประโยชน์กับท่านโดยตรงแต่จะมีประโยชน์ในภาพรวม เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมความสุขในนักศึกษาพยาบาล หรือ พัฒนานโยบายจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาพยาบาล

มีความสุข

การเข้าร่วมการวิจัยของท่านครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ท่านมีสิทธิยกเลิกหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น และไม่ต้องแจ้งให้ผู้วิจัยทราบล่วงหน้า ผู้วิจัยจะรักษาความเป็นส่วนตัวของท่านโดยใช้รหัสตัวเลขแทนการระบุชื่อ เลขประจำตัวนักศึกษา และไม่มีสิ่งใดๆ ที่อาจอ้างอิงหรือทราบได้ว่าข้อมูลนี้เป็นของท่าน ข้อมูลของท่านที่เป็นกระดาษแบบสอบถามจะถูกเก็บอย่างมิดชิด และปลอดภัยในตู้เก็บเอกสาร และใส่กุญแจตลอดเวลา สำหรับข้อมูลที่เก็บในคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัยจะถูกใส่รหัสผ่าน ข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดจะมีเพียงผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาเท่านั้น ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม และเมื่อผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลาย

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัยในวันทำการรวบรวมข้อมูล หรือสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางสาวกาญจนา วันนา โทรศัพท์มือถือ 098-2819250 E-mail dwanna1929@gmail.com หรือที่ รองศาสตราจารย์ ดร. นุจรี ไชยมงคล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 038-102810

นางสาวกาญจนา วันนา
ผู้วิจัย

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง บังคับที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาล
ในมหาวิทยาลัยเอกชน

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน.....พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัย ถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(นางสาว กาญจนา วันนนา)

-2-

ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในใบยินยอมนี้ให้ข้าพเจ้า ฟังจนข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วแม่่มือของข้าพเจ้าในใบยินยอมนี้ ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(นางสาว กาญจนา วันนา)

ในกรณีที่ผู้ถูกทดลองยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้แทน โดยชอบธรรม (เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง.....)

ลงนาม.....ผู้ปกครอง/

ผู้แทนโดยชอบธรรม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(นางสาว กาญจนา วันนา)

ภาคผนวก ก

หนังสือขออนุญาตใช้เครื่องมือการวิจัย

สำเนาขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๘๓๖
ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๐๗๓๒๖ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
เรื่อง ขออนุญาตใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารี กังใจ

ด้วย นางสาวกาญจนา วันนารหัสประจำตัว ๕๕๙๒๐๒๗๙ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. นุจรี ไชยมงคล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขออนุญาต ใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ความสามารถในการดูแลตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ” ของท่าน ซึ่งตีพิมพ์ในวารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

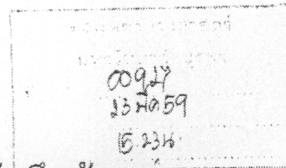
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาภรณ์ ตีนาน)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

๑๗/๓/๕๙

(ผศ.ดร.วารี กังใจ)

บันทึกข้อความ

- เสนออธิบดี
- อธิบดี
- พ.อ. อ.ป.
- อ.อ. น.อ.
- ผู้อำนวยการศูนย์ฯ

ส่วนงาน งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๘๓๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/พิเศษ ๐๐๑

วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เรื่อง อนุญาตให้ใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ตามหนังสือที่ ศธ ๖๖๐๗/๐๐๙๐๒ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ท่านได้ขออนุญาตให้ นางสาวกาญจนา วันนา รหัสประจำตัว ๕๔๙๒๐๒๗๙ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คือ แบบสอบถามความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง "ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ความสามารถในการดูแลตนเอง และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ" ของดิฉัน ซึ่งตีพิมพ์ในวารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อประกอบการทำการวิจัยฯ ตามความทราบแล้วนั้น ในการนี้ ดิฉัน ยินดีอนุญาตให้ใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวได้ โดยขอให้อ้างอิงตามกฎหมายลิขสิทธิ์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(Handwritten signature)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารี กังใจ)
 อาจารย์สังกัดสำนักงานจัดการศึกษา
 คณะพยาบาลศาสตร์

(Handwritten signature)

(Handwritten signature)

เรียน คณบดี

- เพื่อโปรดทราบ เรื่อง การอนุญาตให้ใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยของ นางสาวกาญจนา วันนา นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ดังกล่าว
- เห็นควรสำเนาแจ้งรองคณบดีฝ่ายบัณฑิต และงานบัณฑิต และ ผศ.ดร.วารี รศ.ดร.นุจรี และประธานหลักสูตรฯ สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ทราบต่อไป

อ่ำไท ๒๓ มี.ค. ๕๙

(Handwritten signature)

(Handwritten signature)

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ 01883
วันที่ 15 ธ.ค. 2559
เลขที่ 17.997 จว.

เลขที่ 06156
วันที่ 11 ธ.ค. 2559
หน้า 2.13

ศร ๐๖๐๑๐๑๗ ๕๗๗๕

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

- รองคณบดีฝ่ายบริหาร
- ผู้อำนวยการศูนย์สุขภาพจิตที่ ๑
- อ.พันวิภาดา (๗๗.๕๙ นุจรี)
- งานบริหารทั่วไป

เรื่อง อนุญาตให้ใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ ศร ๐๖๐๑.๐๑๑๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสืออ้างถึง มหาวิทยาลัยบูรพา ขออนุญาตใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาและทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ ใน

ในการนี้ พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้แบบทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิชัย มงคล)

อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

เลขที่ ศร๐๖๐๑๖๐๑๑๗

๑๑ ธ.ค. ๕๙

เรียน คณบดี

สำนักงานเลขานุการกรม
โทร ๐ ๒๕๖๓ ๓๖๕๐-๘ ต่อ ๓๓๐๒๓
โทรสาร ๐ ๒๕๓๓ ๕๕๕๐

ธป/สำนักพิมพ์ ๖
๑๕ ธ.ค. ๕๙

ด้วยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
ได้ตอบอนุญาตให้นางกาญจนา วันนา นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตร
มหาบัณฑิต สาขา สุขภาพจิต ใช้เครื่องมือวิจัย คือแบบสอบถามดัชนีชี้วัด
สุขภาพจิตคนไทยฉบับสมบูรณ์ ดังรายละเอียดข้างต้นได้
๑. จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
๒. เห็นควรส่งแบบแจ้งรองคณบดีฝ่ายบัณฑิตฯ (รศ.ดร.วรรณิ)
งานบัณฑิตฯ (คุณพรธมนิภา) ประธานหลักสูตรฯ สุขภาพจิต (ศศ.ดร.ภรณีพร)
ทราบ และอาจารย์ที่ปรึกษา (รศ.ดร. นุจรี) เพื่อดำเนินการต่อไป

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๐๖๕๐

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. รายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวกาญจนา วันนาค รหัสประจำตัว ๕๕๙๒๐๒๗๙ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. นุจรี ไชยมงคล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ ๒ ที่มีอายุ ๑๙ ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๕๘ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย จำนวน ๗๖ ราย ระหว่างวันที่ ๗ เมษายน - ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัย ๐๘๕๙๑๔๖๐๖, ๐๙๘-๒๘๑๙๒๕๐

ที่ ศร ๖๖๐๓/ ๐๖๕๙

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๙๑

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ๒. รายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวกาญจนา วันนา รหัสประจำตัว ๕๔๙๒๐๒๗๙ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. นุจรี ไชยมงคล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ ๓ ที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๕๘ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน ๗๖ ราย ระหว่างวันที่ ๗ เมษายน - ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัย ๐๘๔๙๑๔๖๐๖, ๐๙๘-๒๘๑๙๒๕๐

ที่ ศธ ๖๖๐๓/ ๐๒๕๑

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๒๐๑๓๑

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ๒. รายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวกาญจนา วันนารหัสประจำตัว ๕๕๙๒๐๒๗๙ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. นุจรี ไชยมงคล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ ที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๕๘ ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน ๗๖ รายเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือระหว่างวันที่ ๗ เมษายน - ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัย ๐๘๕๙๑๔๖๐๖, ๐๙๘-๒๘๑๙๒๕๐